

KÖNYVMAGAZIN JETIX

Harc
a Jégpalotában

Képregények
Izgalmas
történetek

H2O:
Titkokkal teli élet

Pucca:
kalandok
Kínában

Beköszöntő

Szia barátom!

Mackenzie Hartford vagyok, a félelmetes erejű Piros Ranger, és azért jöttem, hogy bemutassam neked az új Jetix könyvmagazint!

Olvasnivaló a vágány srácoknak. Az egyetlen és igazi szórakoztató könyvmagazin a népszerű Jetix tévécsatorna sztárjaival. Pontosan olyan, mint a tévében! Az igazi rajzfilmsztárokkal!

Mostantól minden hónapban újra találkozhatunk az újságárusoknál. Te is részese lehetsz csodálatos és néha félelmetes kalandjainknak.

És nem leszek egyedül!

Itt lesz velem a Jetix csatorna és a Jetix magazin összes sztárja is! Vicces, tréfás és fergeteges olvasmányok, képregények várnak rád az igazi rajzfilmsztárokkal!

Szerepelni fogok benne én, meg Sonic X és az egész csapata, Naruto, a többi Power Rangers, a H2O sellői, Hannah Montana, a Lazy Town, a Városi Rágcsálók, a Galactik Football, a Team Galaxy, a csinos Született Kémek, Andy a vágány, a Sámán király és a legújabb sorozatok is, ahogy felbukkannak a tévében!

Fergeteges kalandok várnak rád!

Piros Ranger

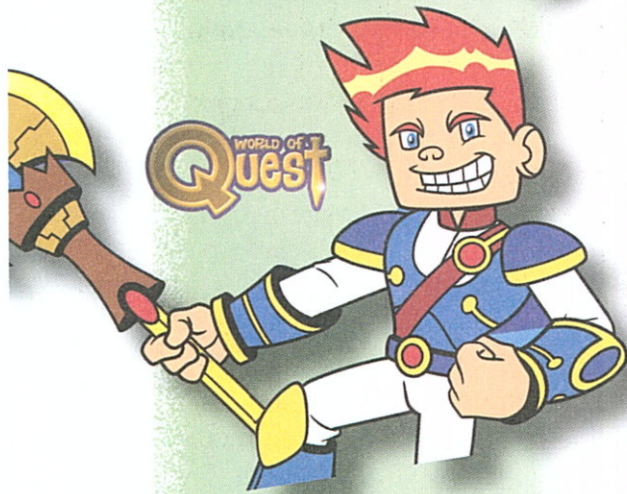
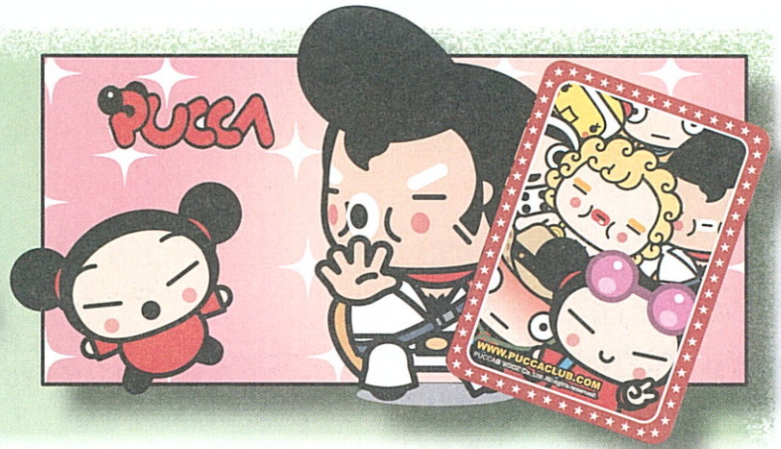
JETIX™ JETIX name and logo © and ™ Disney Enterprises, Inc. A.T.O.M. ALPHA TEENS ON MACHINES A.T.O.M. ALPHA TEENS ON MACHINES © 2009 Jetix Europe/SIP Animation. SONIC X © SONIC Project P.U.C.C.A. Copyright © VOOZ Co., Ltd. All rights reserved. GALACTIK FOOTBALL Galactik Football™ Alphanim. © 2009 Alphanim, France 2. All Rights Reserved. OBAN STAR-RACERS © SAVI The World Productions / Jetix Europe 2009. All Rights Reserved. TOTALLY SPIES! © 2009 MARATHON – MYSTERY ANIMATION INC. TOTALLY SPIES! and all related logos, names and distinctive likeness are the exclusive property of MARATHON ANIMATION. All Rights Reserved. www.totallyspies.com NARUTO © 2009 Masashi Kishimoto. All Rights Reserved. CAPTAIN FLAMINGO © 2009 Breakthrough Animation, Heroic Film Company, Atomic Cartoons, Philippine Animations Group. YIN YANG YO! © 2009 Disney Enterprises, Inc. TEAM GALAXY © 2009 MARATHON ANIMATION – MYSTERY ANIMATION INC. TEAM GALAXY, and all related logos, names, and distinctive likeness are the exclusive property of MARATHON ANIMATION. All Rights Reserved. www.teamgalaxy.tv

Főszerkesztő: Varga Csaba
Produkción vezető: Bólyi Alexandra
Tördelőszerkesztő: Dézsi Erika,
Boldog Dániel
Olvasószerkesztő: Horváth Annamária
Felelős szerkesztő: Robin Edina
Felelős kiadó: Kökenyesi Imre
Kiadja: M&C Kft.
1119 Budapest,
Nándorfejérvári út 36-40/A
Telefon: (06-1) 439-2380
Fax: (06-1) 242-1082
E-mail: jetixmagazin@mintatvben.hu

Megjelenik havonta. 1. évfolyam, 1. szám, 2009. január. Nyomda: Veszprémi Nyomda Zrt. Terjeszti a Lapker Magyar Lapterjesztő Rt., 1097 Budapest, Táblás út 32.

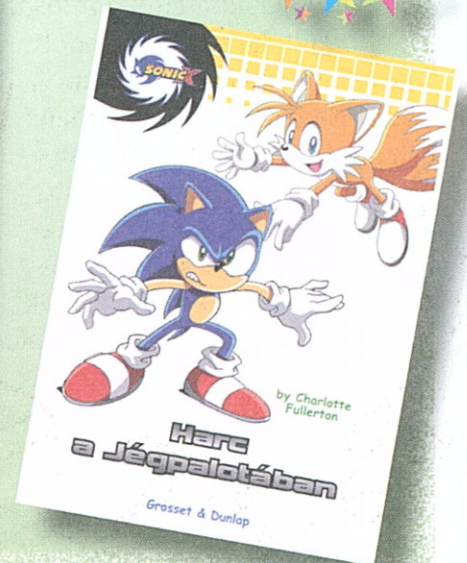
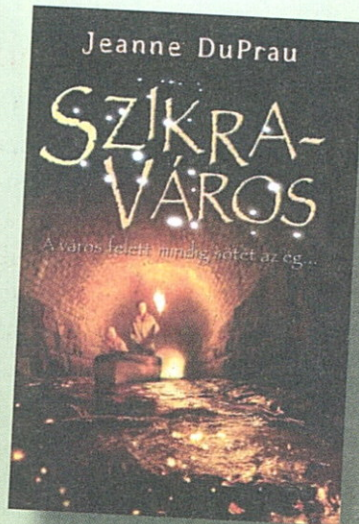
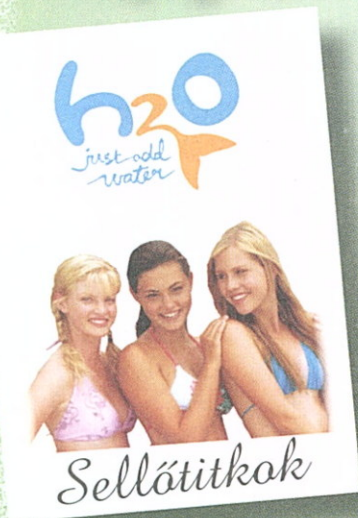
SONIC X

WORLD OF QUEST

TARTALOM

- 1** **WORLD OF QUEST:**
A SZERZAT TITKAI
- 9** **PUCCA:**
VIDAM UTI KALANDOK
- 17** **SONIC X:**
HARC A JEGLALOTABAN
- 34** **H2O: SELLÖTITKOK**
- 66** **SZIKRAVÁROS:**
KÖNYVAJÁNLÓ, NYEREMÉNY
- 81** **PUCCA:**
AKIT ELNYELT
A TÁRSASJÁTÉK
- 89** **POWER RANGERS:**
ÉRDEKESSEGEK
- 92** **H. O.: SELLÖTITKOK**
- 97** **KÖVETKEZŐ SZÁMUNKBÓL**

Quest világa

Mesésen fantasztikus és elképesztően kalandos, új sorozat indult el a Jetix tévécsatornán. Vakmerő és bátor harcosok küzdenek gonosz varázslók és kegyetlen szörnyetegek ellen. Ismerkedjünk meg a sorozat kulisszatitkaival.

Kalandos utazásunkat kezdjük egy egészen egyszerű történettel. Hány alkalommal olvastál már olyan mesét, láttál olyan filmet, amelyik arról szól, hogy egy szegény körülmények között tengődő, ifjú hős, esetleg herceg, egy idősebb, viharvert harcos segítségét kéri, azért, hogy helyre állítsa az igazság birodalmát, és legyőzze a gonoszt. Emlékszel arra, ahogy a csillagok háborújában az ifjú Luke Skywalker környezetbarát terepsiklóján egyszer csak belebotlott az öreg Kenobiba? Szóval azt hihetnénk, hogy nincs új a nap alatt. Pedig akad bőven! Érdekes, és mulatságos dolog. Nem kell hozzá más, csupán egy kis torz képzelőerő.

Torz képzelőerő

A World of Quest kitalálót pontosan ilyen kicsit eltorzult, kicsit kificamodott képzelőerővel áldotta meg a sors. Nem csoda, hogy ebben a kacagtató, és izgalmas sorozatban nem a megszokott, tisztára sikált, és bepelenkázott fehér paripákon nyargalásznak az üde szájszagú hősök. Nem ám! Quest világában senki sem olyan, mint amire

az első pillanatban számítanál. A patkódobogást itt az jelenti, hogy édes kis copfos pónik helyett visszataszító külsejű zúzók rohannak feléd.

Ha pedig jönnek a zúzók, akkor neked is érdemes futnod, mert ezeknek a bűdös dögöknek akkora agyaraik vannak, hogy még a legelvetemültebb bakonyi vaddisznó is elbújhatna mögöttük. A zúzók tépőfogaiból újabb tépőfogak nőnek. Egy fogszabályzóval kereskedő fogorvos kockásra kereshetné magát, már ha nem zabálnák meg azonnal ezek a higiéniai kihívásokkal küszködő szörnyetegek.

Higiéniai kihívásokkal küszködő szörnyetegek Ha a fenti mondatot nem értetted meg, nem kell kétségbe esned. Erre két ok is van. Az agykapacitásod ezek szerint pont akkora, mint egy zúzóé, ők pedig igen sikeres élőlények. Másrészt az előbb politikailag helyénvaló módon valójában azt mondtuk, hogy a zúzók olyan bűdösek, mint a hasmenéses vadászgőrény, miután meghengergőzött egy hatalmas adag, friss tehénlepényben. Ha a fenti sorokat képes voltál mosolyogva olvasni, akkor nagyon szégyelld magad. Ez ugyanis azt jelenti, hogy lelkileg ugyanolyan zokni vagy, mint a World of Quest kitalálói.

Ütődött hősök

Alighanem nagyon fog tetszeni az új sorozat. Hol másutt találnál hatalmas, griffmadarakra emlékeztető hatásokat? Hol másutt kapnak a hősök úgy szárnyra, hogy különös, enyhén parazita lények tapadnak a hátukra? Olyan lények, amelyek izzadsággal táplálkoznak. Hát még hogyha hozzá tesszük, hogy az új sorozat elképesztően vicces. Az ütődött hősök csak úgy ontják magukból a poénokat, és a jók legalább annyira rokonszenvesek, mint a rosszak.

Quest, a bús képű lovag

Gyakran láttunk már olyan filmeket, ahol a tapasztalt főhőst egy lelkes, ifjú kísérő segíti. Batman mellett ott küzdött Robin. Obi van Kenobi mellett az ifjú Anakin Skíwalker, aki éppen akkortájt fedezte fel, hogy mennyire menő kicsit emós, fekete cuccokban járni. Ha azt hiszed, mindent tudsz az ilyen párosokról, akkor nagyot tévedsz.

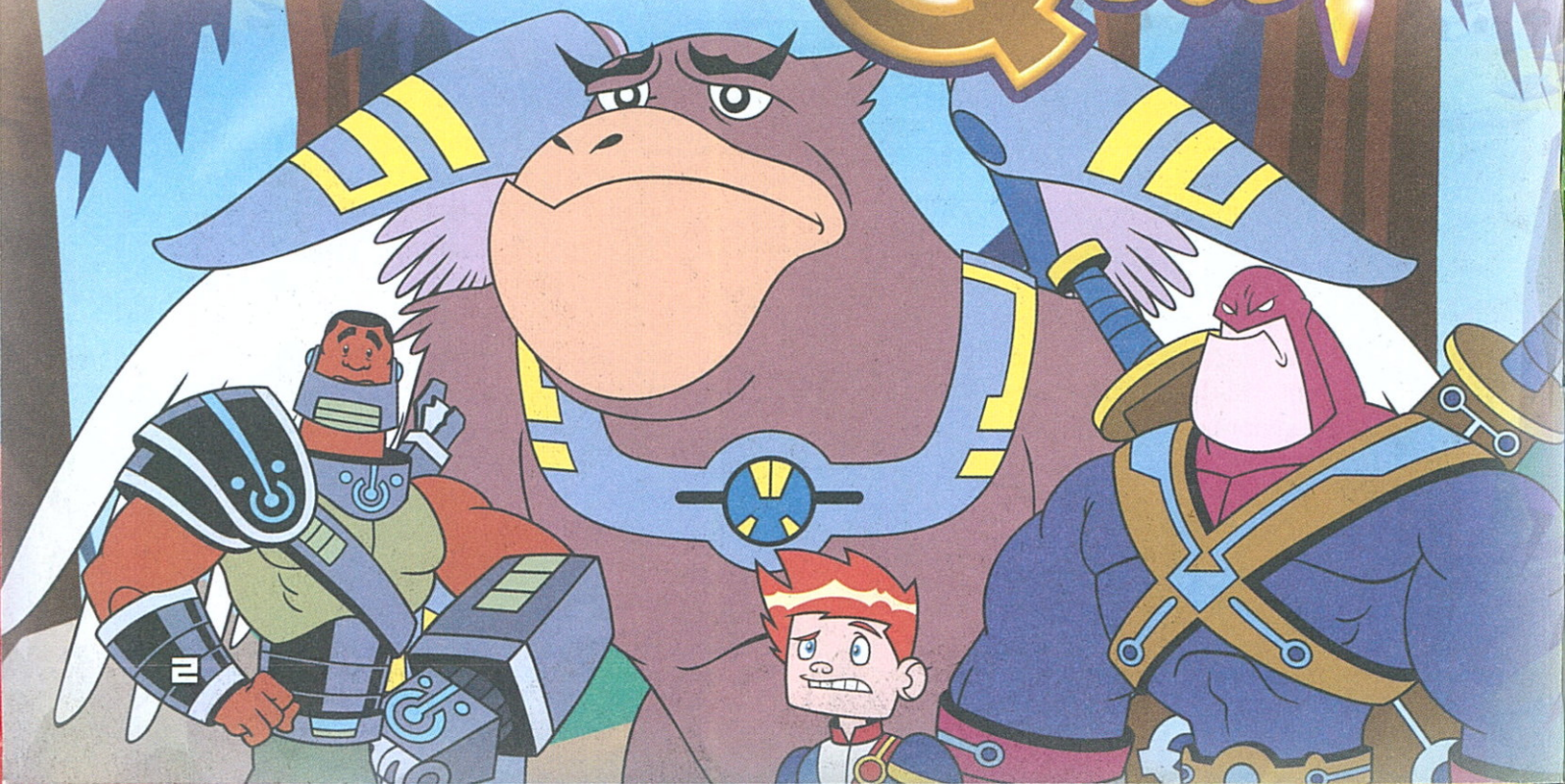
A földön fogsz fetrengeni a nevetéstől, amikor színre lép a World of Quest sorozat két főszereplője, Nestor herceg, és persze a történet névadója, Quest, a bús képű lovag. Viselkedésük alapján igen könnyen előfordulhat, hogy őseik között néhány szellemi fogyatékos oposszum is akadt. Olyanok ők, mint a tűz, és a víz. Képtelenek együttműködni, és idejük nagy részét azzal töltik, hogy borsot törjenek a másik orra alá.

Nestor a király... na nem!

Nestor herceget kiskorában iszonyúan elkényeztették. Tejben-vajban fürösztötték Odyszia mágikus birodalmának leendő uralkodóját. Nem csoda, hogy kissé fejébe szállt a sok ajnározás. (Nem baj, ha nem érted az ajnározás szót. A hozzád

WORLD OF
Quest

hasznos félművelt olvasók kedvéért kedvenc magazinod elmagyarázza a szövegben előforduló, különös, vagy az átlagosnál kissé hosszabb szavakat. Az ajnározás azt jelenti, hogy valakinek szétkényeztették az agyát. Előre fűtött vécépapírral törölgették a rózsás kis popsiját, és tízéves koráig sem tanult meg cipőt fűzni, mert azt is a szolgák intézték el helyette.) Nem csoda, hogy kiakadt szegény, amikor is az elvetemült gonoszok elrabolták a szüleit, és nem maradt más választása, mint hogy a faragatlan, és szőrös szívű Quest segítségét kérje.

Ha nagyon finoman akarunk fogalmazni, akkor azt mondjuk, hogy Quest nem tartozik az ifjú herceg rajongói klubjába. Ha a herceg popzenész lenne, Quest nem csápolna az első sorban. Sokkal inkább valószínű,

hogy megpróbálná elfűrészelni a színpad lábait, vagy rövidzárlatot okozna, hogy leégesse az elkényeztetett fiatalurat.

Quest utálja Nestort

Borzasztóan utálja, hogy Nestor állandóan ugráltatni próbálja. Egy tapasztalt, harcedzett lovag nagyon nem csípi, ha egy zöldfülű kis mitugrász akarja ugráltatni. Sajnos a herceg gyakran kerül életveszélyes helyzetbe. Ilyenkor Quest nem tehet mást, mint hogy kardot ránt, és szétcsap a szörnyetegek, a gonosz ellenség, vagy a félelmetes varázslók között.

Arra persze ilyenkor is odafigyel, hogy a szörnyek először jól megalázzák a herceget, és csak utána menti meg. Ez egyfajta pedagógia a részéről.

Vagyis nevelés. Persze az sem kizárt, hogy Quest tényleg nagyon utálja a herceget.

www.jetixtv.hu
bemutatja

Két szegedi kisgyerek játszik:
– Hol a labda?
– Mögöttem.
– Dehogy öttem mög!

Betelefonálnak az iskolába:

- Andy ma sajnos nem tud iskolába menni, mert lázas beteg.
- Rendben, de ki van a vonalban?
- Az apukám.

Tanító néni kérdezi az iskolában a gyerekeket, hogy tudnak-e öt olyan állatot mondani, amelyek az Északi-sarkon élnek. A teremben nagy a csend, de egyszer csak Louie majdnem kiesik a padból. A tanító néni felszólítja:

- Nos, Louie?
- Három jegesmedve és két fóka!

– Mondd, mama, az ember a majomtól származik? – kérdi Phineas a mamájától.
– Igen, kisfiam.
– És melyik ember vette észre, hogy ő már nem majom?

Viccek a víz mélyére

Blugy, blugy. Mi az? Hát két sellő viccet mesél egymásnak! Nem is! A sellőknek, mint minden lánynak természetesen nagyon jó a humorérzékük. A következő sellőtréfákhoz persze a kopoltyú ajánlott!

– Na, Yin, ha van 14 szem cukrod, és annak a felét Yangnak adod, akkor hány szem cukrod marad?
– 10.
– De Yin, hiszen te nem is tudsz osztani!
– Én tudok, de Yang szerencsére nem!

Megy egy férfi az utcán, és látja, hogy Jerry, Frank és Eric egy kutyát rángat ide-oda. Odaszól nekik:

– Gyerekek, miért bántjátok azt a szegény kutyát?
– Most találtuk, és nem tudtuk eldönteni, hogy ki vigye haza. Ezért hát rendeztünk egy versenyt, hogy ki tud nagyobbat hazudni, de mindenki azt gondolja, hogy ő hazudta a legnagyobbat! – válaszolja Frank.
– Ez butaság, gyerekek! Hazudni bűn! Amikor én gyerek voltam, akkor bezzeg sosem hazudtam!
A három gyerek elgondolkodik, majd Jerry megszólal:
– Oké, fiúk! Nyert, adjuk neki a kutyát.

Két tanár a tanáríban:
– Te, szépen fejlődik az osztályod! Arra a kérdésre, hogy ki volt a legnagyobb királyunk, már csak 8-an írták, hogy Burger King!

Louie hegedül. A koncert előtt szépen előveszi a hegedűtokot, majd kinyitja, de látja, hogy az apja fegyvere van benne. Felkiált:
– Na, most már legalább el tudom képzelni apát a bank előtt a hegedűvel!

– Milo, mutasd a nyelveld! – szól az orvos.
– Nem mutatom!
– De hát miért nem?
– Mert tegnap a tanító néninek is megmutattam és felpofozott érte.

VÉDD MEG.. A FÖLDET!

Túlpörögtek volna a világot védelmező Rangerök? Nem, hiszem a Power Ranger túlpörgetve hősei mindig ennyire gyorsak!

Kedvenc hőseid, a Kék, a Piros, a Fekete és Merkúr Ranger most kilépnek a tévéből, hogy úgy alakítsd a történetet, ahogy csak a kedved tartja!

Itt az idő, játszd újra a legjobb epizódokat! Rád várnak a 10 centis, élethű figurák! Vedd a kezvedbe őket, és alakítsd át a csapatot Megazordokká. Így végleg legyőzhetetlenné válnak!

Szedd szét, majd rakd újra össze, használd a fantáziád, és kombináld a négy hős részeit, így az emberfeletti erő, a tökéletes hallás és látás, a hihetetlen nagy ugróképesség, mind a te birtokodban lesznek!

VÉDD MEG A FÖLDET!

Szerezd meg mind a négyet, variáld őket, hogy még nagyobb erőre tegyenek szert! Megtalárod őket az új Mintatévében játékboltokban és a budapesti Kölyökparadicsomban!

JETIX™

www.jetixtv.hu
bemutatja

TÚLPÖRGETVE HŐSNEK

**ŐK VÉDIK MEG
A VILÁGOT!**

Végre itt vannak a legeslegújabb Power Ranger sorozat, az Overdrive vagyis a Túlpörgetve hősei! Új sorozatunkban mindent elmondunk róluk, és remek játékokat mutatunk be neked!

**BEMUTATJUK
A RANGEREKET!**

Mackenzie Hartford – a PIROS RANGER

Ő bizony a kalandos történetek nagy rajongója. Hatalma emberfeletti erejében rejlik. Andrew Hartfordnak, a csapat irányítójának „fia”. Androidként tökéletes a memóriája, amihez egy számítógépen keresztül is hozzá lehet férni. Mikor Mack igazi valója kiderült, számos konfliktust okozott közte és kreátora között, mert az eltitkolta előle az igazságot. Persze csak addig tette, tehette ezt, amíg annak felfedése szükségessé nem vált. Ezek után Mack nem törődött sorsával, és ez a felelőtlenség sokszor veszélybe sodorta őt.

Titkos titok csak neked:
Mack az utolsó epizódban, a Korona Aurora összegyűjtése után visszaváltozik emberré.

ETVE LENNI

Járd be velük a világot

A Power Rangers Túlpörgetve a Rangerek felfedezéseiről, együttműködéseiről és harcaikról szól. De nemcsak San Angelesben, a szülővárosukban, hanem a világ számos országában is harcolnak.

A Rangerek így eljutottak Atlantisra, az Atlanti- és a Csendes-óceán viharába. Megvédték a jó erőt Isztambulban, Londonban, Mexikóban, a piramisok árnyékában. Ha nézed az új sort, képzeletben te is eljuthatsz ezekre a fantasztikus helyekre.

Will Aston a FEKETE RANGER

Íme a tökéletes kém, felfokozott hallással és látással. Mielőtt kiválasztották, Will épp egy braziliai küldetésen vett részt. Sokszor tesz tanúbizonyságot hitetlenségéről a természetfeletti jelenségekkel kapcsolatban. Nem hiszi, hogy léteznek sárkányok.

A 15 CENTIS
LEGÚJABB,
EREDETI
POWER RANGER
FIGURÁK
KAPHATÓAK
A JÁTÉKBOLTOKBAN!
ÉLD ÁT
A KALANDOKAT!

Dax Lo - a KÉK RANGER

Ez az alulértékelt színész igazi gyakorlatias pasas. Elképesztő, mekkorát tud ugrani. Mielőtt Rangerré vált volna, Dax Hollywoodban dolgozott. Karakterének köszönhetően gyakran válik tréfák céltáblájává az egyes részekben.

KAPHATÓ!

www.jetixtv.hu
bemutatja

BATOR RANGEREK

*Harc a Föld
megmentéséért!*

Folytatjuk a legújabb
Power Ranger sorozat,
a Tülpörgetve bemutatását!
Mindent elmondunk
róla, és remek
játékokat mutatunk
be neked!

**Bemutatjuk
a Rangerek
segítőit!**

A HIDEGVÉRŰ SEGÍTŐ

Hartfordék főkomornyikja elképesztő alak. Szoros barátság köti Mackhez, és sok tanáccsal látja el a Rangereket. Sokat tréfálkodik, és néha segít a harcokban is. Semmitől nem ijed meg. Néha őt használják csaliként. Elégé visszafogott, nem hisz igazán a Korona erejében. Spencer, bár jéghideg angol komornyik, sokszor különböző, akár egymással összhangban nem álló álruhákban tűnik fel.

HŐSÖK VAGY FÉLELMESEK?

A Rangerek hősiessége az ókori legendás hősökével vetekszik. Különleges genetikai módosításnak köszönhetik hatalmas fizikai erejüket. Félelmetes képességeiket csak ritkán használják vagy említik. A nagy kivételt többnyire az jelenti, ha meg kell menteni valakit, esetleg éppen egy másik Rangert. A sorozatban megjelennek a különböző legendák. A Rangerek így kapcsolatba kerülhetnek a különböző legendák. A Rangerek így kapcsolatba kerülhetnek Thor kalapácsával, Atlantisszal vagy éppen a félelmetes görög tengeristennel, Poszeidónnal.

FÉLELMESES KINCSEK

A Neptun báb: az óceán mélyén, egy atlantiszi templomban találták rá. A Rangerek kinyitották, mert azt hitték, hogy benne van az egyik Korona Aurorához tartozó ékszer. Meglepődve látták, hogy az ugyan nincs ott, de helyette ráleltek Neptun tekerceire.

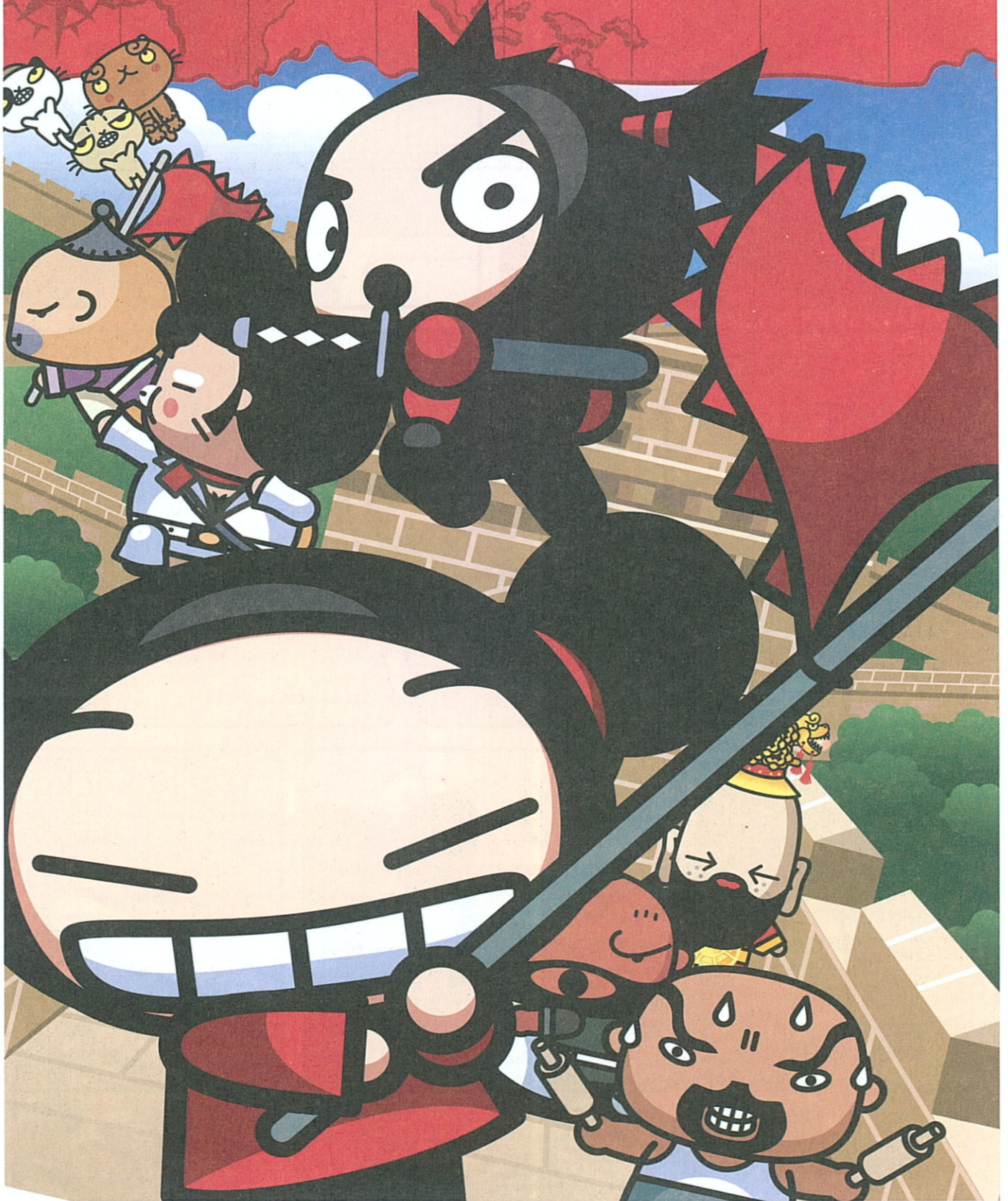
Válogatás a legújabb, eredeti
Power Ranger játékokból!
Megtalálod őket a játékboltokban!
Éld át a kalandokat!

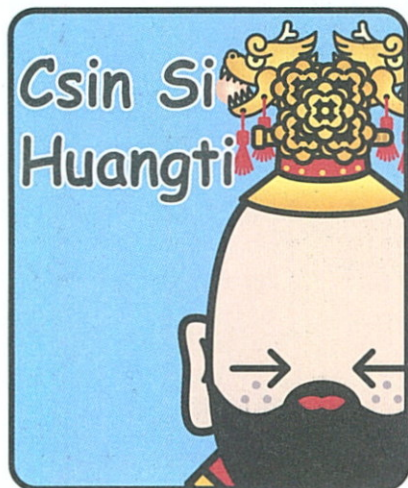
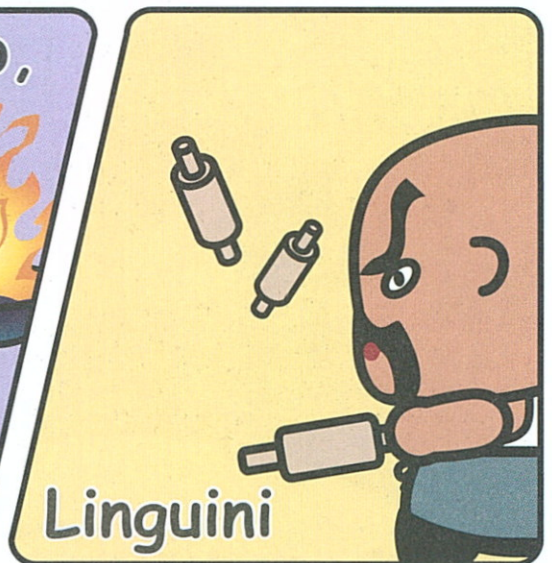
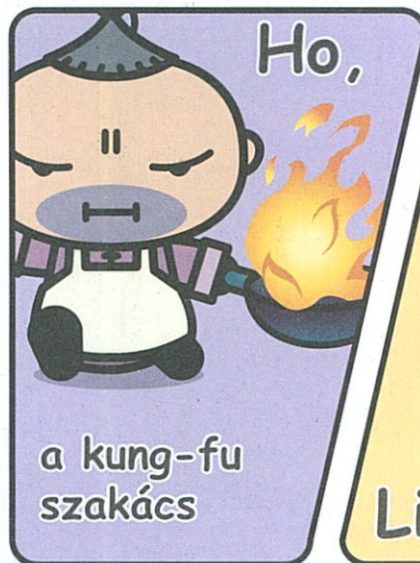
© VOOZ

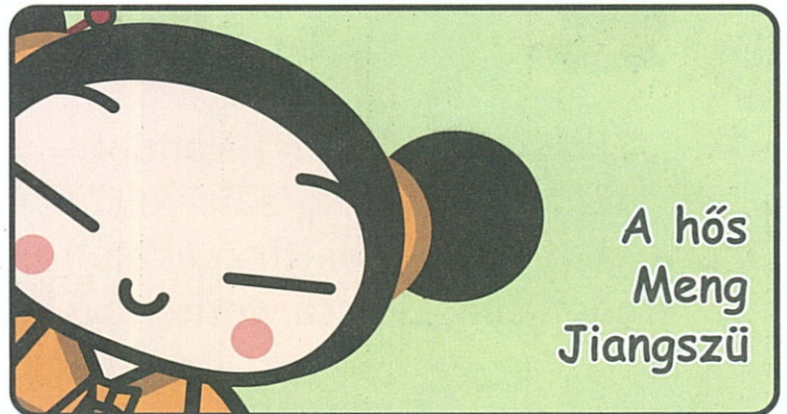
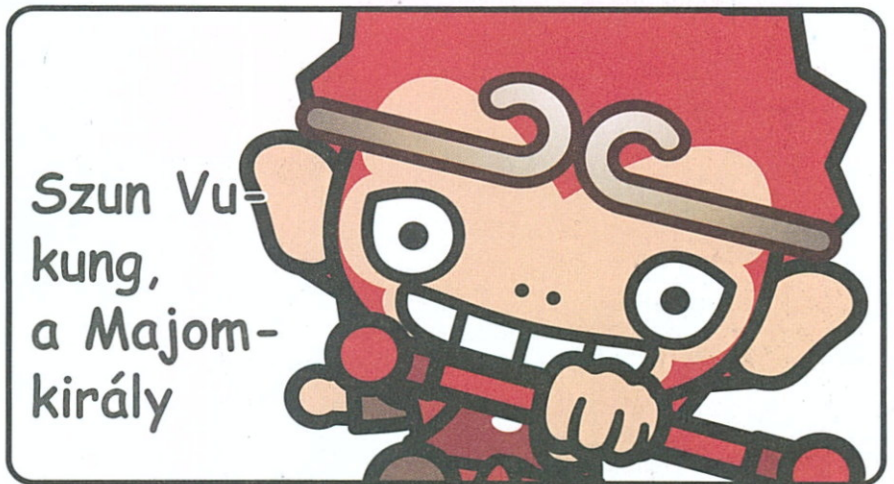
UNITED STATES

Pucca

VIDÁM
ÚTI KALANDOK

A szerzők:
CSOL-HI KIM és
DZSI-JE KIM

„PUCCA vidám úti kalandok – 1. kötet: Kína” írta VOOZ
Renate Clasen koreai nyelvből készült német fordítását
Markwarth Zsófia fordította magyarra.
Eredeti cím: „Pucca world travel – vol 1: Traveling in China”

© VOOZ. All Rights Reserved.
Licensed through Jetix Costumer Products

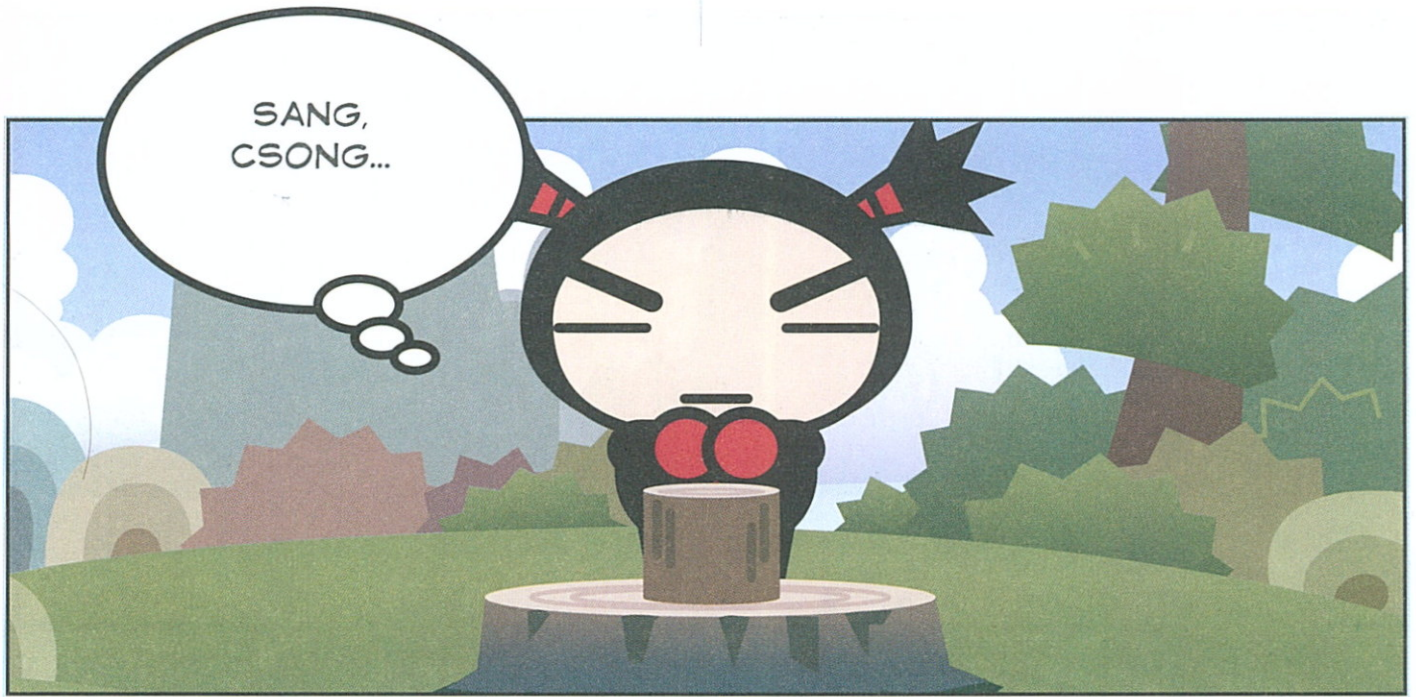
EZEN A GYÖNYÖRŰ
HELYEN ÉLNEK
TÖRTÉNETÜNK
SZEREPLŐI. IGA
FALU NAGYON
HÍRES HELY. ITT
KEZDŐDIK EL PUCCA
LEGÚJABB IZGAL-
MAS KALANDJA.

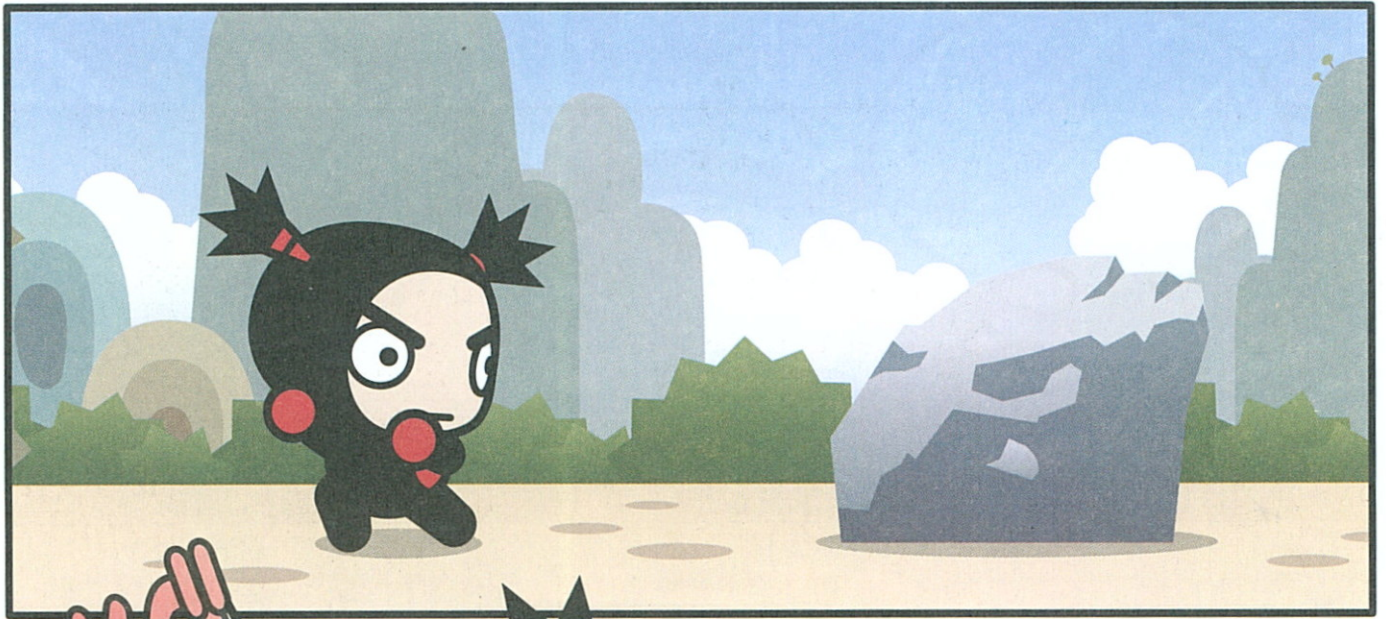

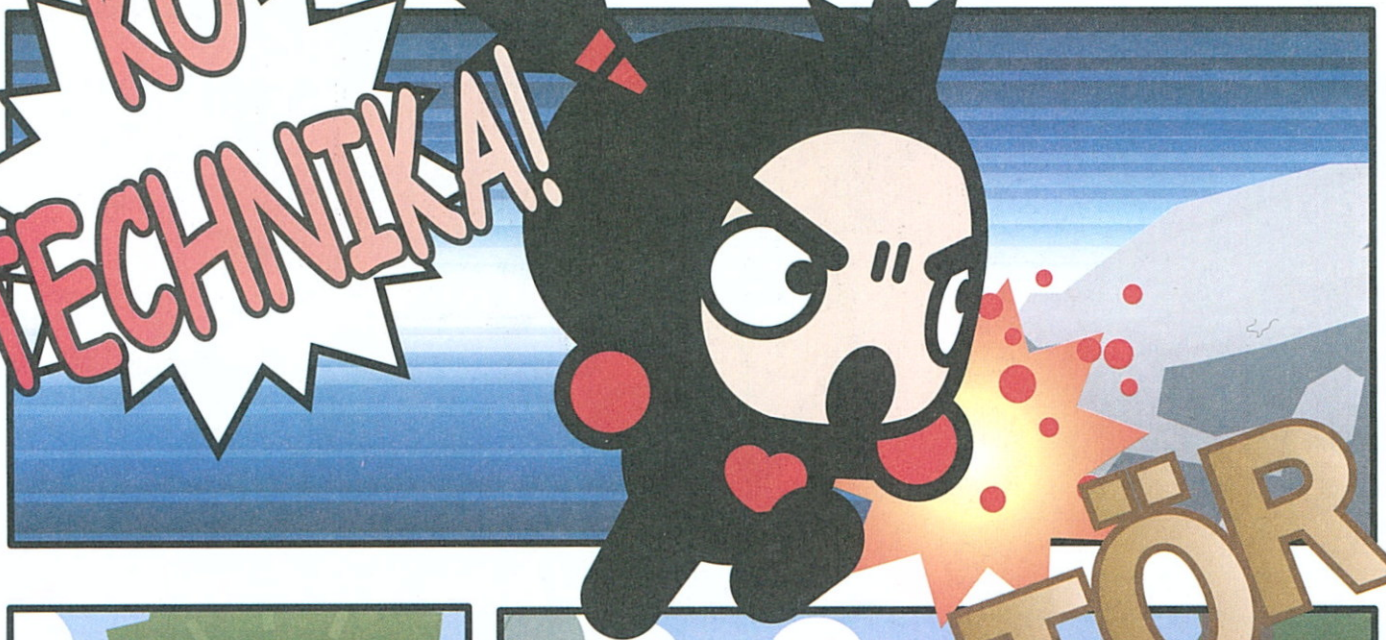
CSING, CSANG,
CSONG... CS-
ING, CSANG,
CSONG...

...

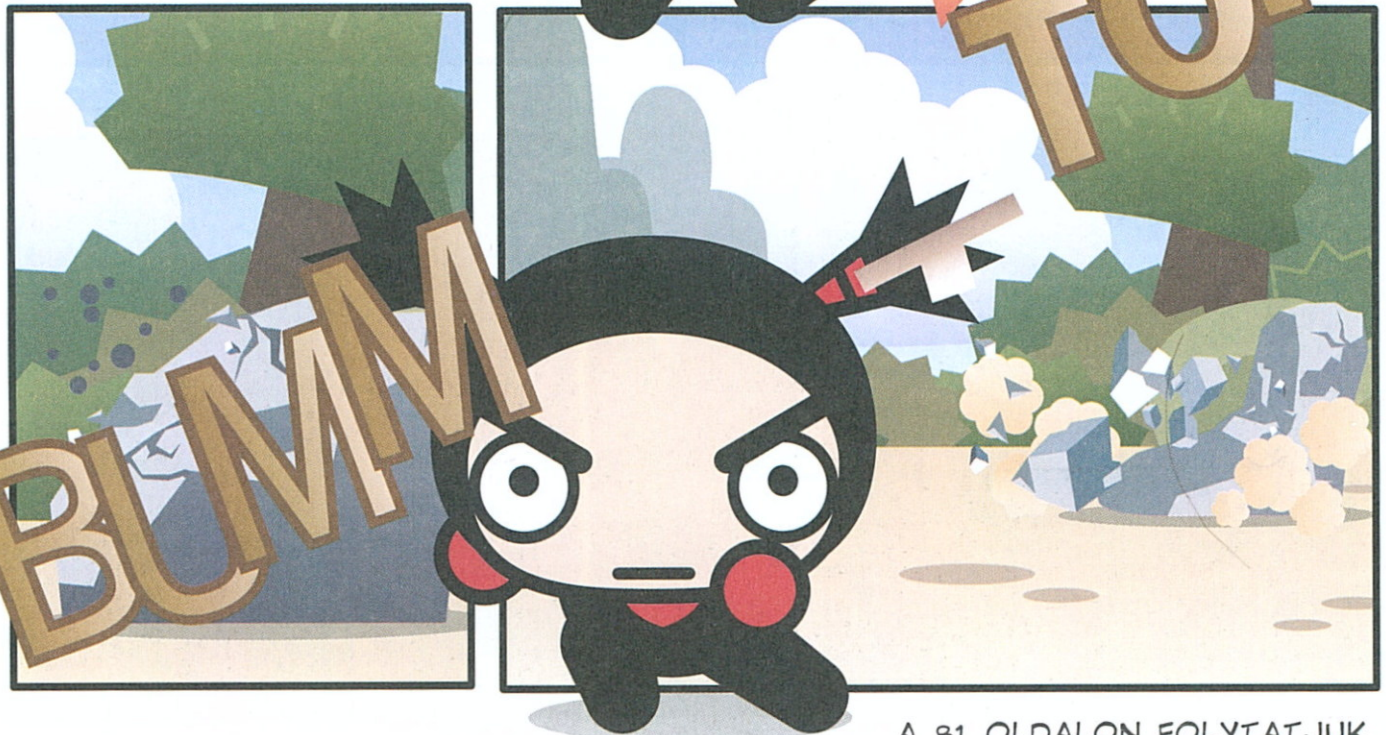

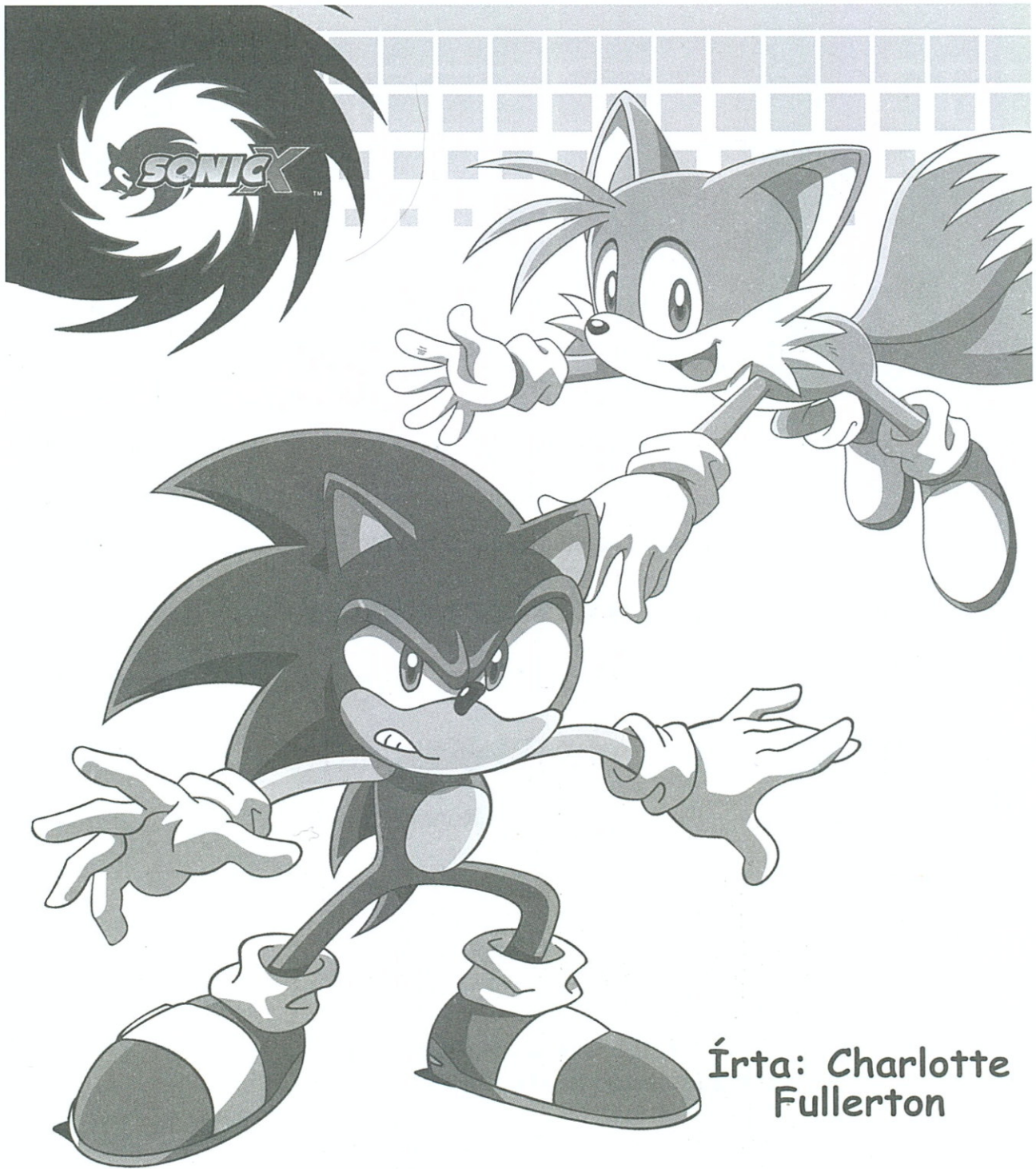
KÖ
TECHNIKA!

TÖR

BUMM

Írta: Charlotte
Fullerton

Harc a Jégpalotában

Harc a Jégpalotában

Írta: Charlotte Fullerton

© SONIC Project

A mű eredeti címe: Battle at the Ice Palace

Fordította: Rideg Marianna

Olvasószerkesztő: Horváth Annamária

Tördelte: Dézsi Erika

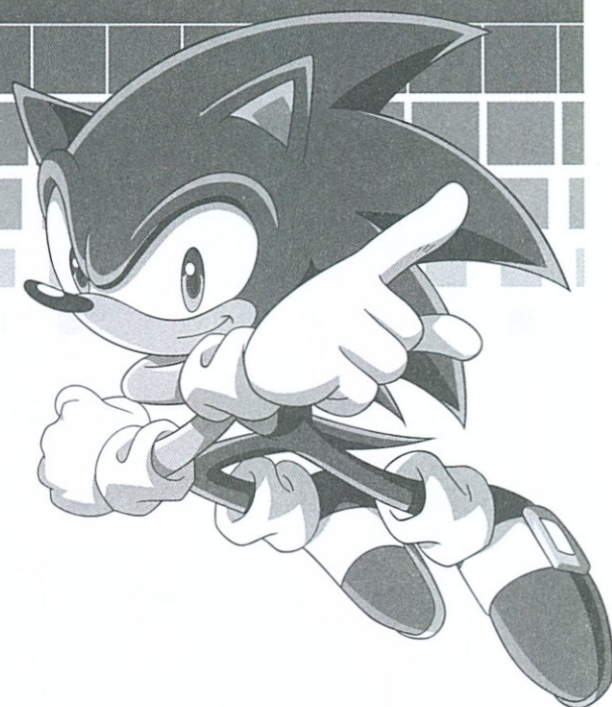
Felelős szerkesztő: Robin Edina

Felelős kiadó: Kökényesi Imre

Nyomdai kivitelezés: Novum Kft.

Ezen kiadvány semmilyen része sem részben,
sem egészben nem másolható, nem tárolható visszakereshető rendszerben,
nem tehető át semmilyen formátumba, sem elektronikus,
sem mechanikai, sem fénymásolás,
sem más fotóeljárással rögzített formába
a kiadó előzetes írásos engedélye nélkül.

Nagy vihar várható

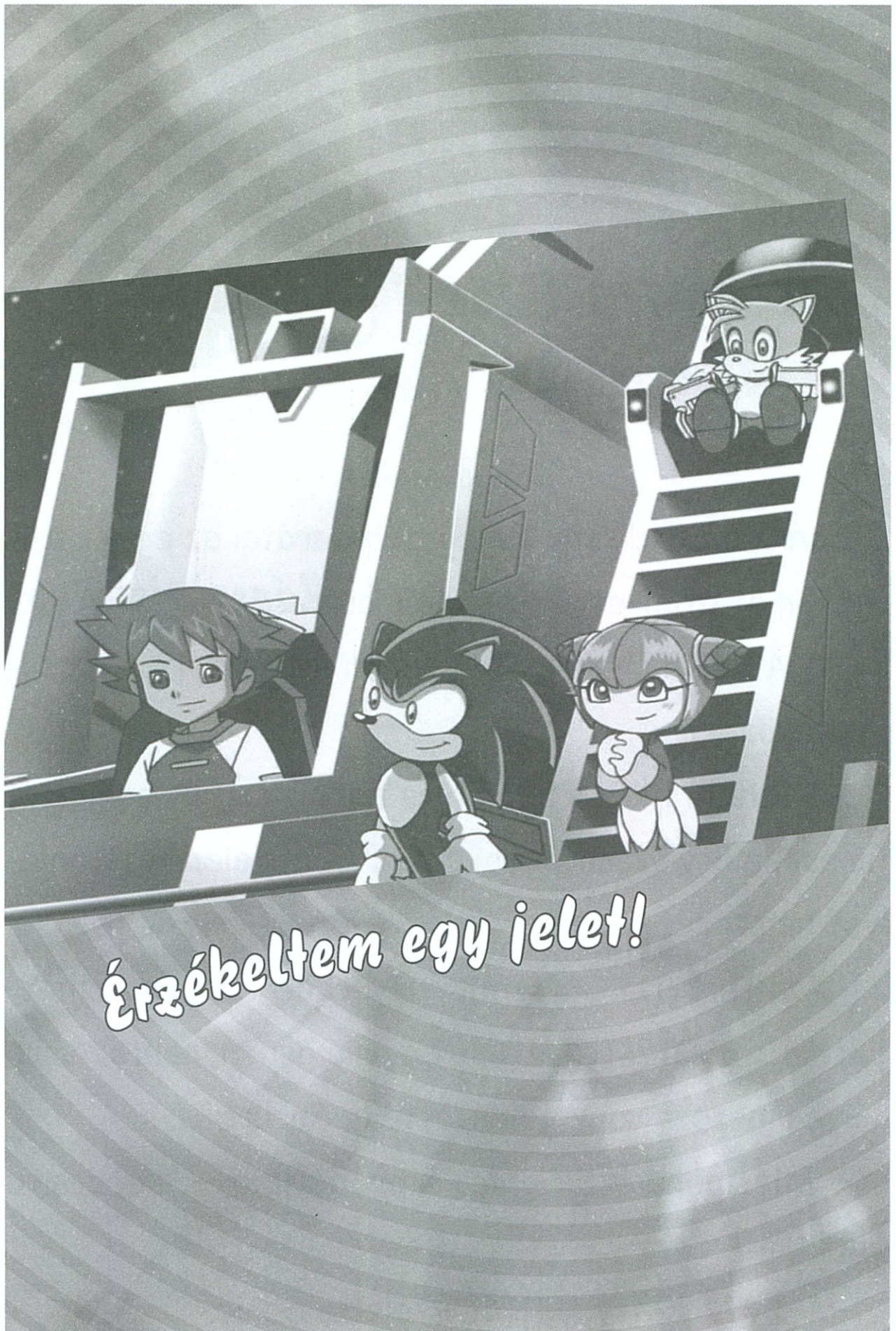
Sonic, a Sündisznó és legjobb barátai az egész univerzumot átkutatták a hatalmas **Káoszkrisztályokért**. A Kék Tájfun nevű űrhajón száguldottak a csillagok között.

Az űrhajó hídján egy Chris nevű okos, kalandvágyó fiú éppen egy számítógépes szoftvert telepített, amelyet nemrégén írt meg.

- Az új programom segítségével bárhol felfedezhetjük majd a **Káoszkrisztályt** a galaxisban, nem számít, milyen messze van - jelentette ki Chris büszkén.

- Mit mondasz Sonic, kipróbáljuk? - kérdezte Chris.

- **De még mennyire!** - felelte Sonic.

Érzékeltem egy jelet!

- Most hozzákapcsoljuk **a fő csatlakozóhoz**, és már indulhatunk is - magyarázta Tails. A távbeszélőt használta, hogy felhívja a gépházat.

- Minden rendben, Knuckles?

- Idáig igen - válaszolt Knuckles.

- **Húha!** - hasított bele Tails hangja a telefonba, ahogy egy jel tűnt fel a radar képernyőjén.

- Mi az? - kérdezte Knuckles. - Találtál valamit?

- Igen! - kiáltotta Tails.

- Érzékeltem egy jelet! - mosolygott Cosmo. - Neked köszönhetően Chris!

- Nem nagy ügy, de tényleg - szerénykedett Chris.

- De még mennyire hogy az! - lelkesedett Tails.

- Én is építettem sok hasonló ketyerét, de soha nem tudtam ennyire jól összehozni.

- Ugyan már, Tails - pirult el Chris. - Zavarba hozol.

Tails a képernyőre nézett, s a jelre szegezte a tekintetét.

- **Amy, mi a helyzete?**

Amy a hajó számítógépét használta, hogy meghatá-

rozza a forrás helyzetét. - A jel egy Viharos Bolygó nevű helyről érkezik.

- Királyul hangzik! - viccelt Tails. - Oké, **Viharos Bolygó**, megyünk!

- Indulásra készen állunk! - szólalt meg Amy, miközben különböző gombokat nyomott be.

- Hajtóműveket bekapcsolni! - adta ki a parancsot Tails.

A Kék Tájfun orrából gyűrű alakú energianyalábok törtek elő, amelyek egyre nagyobbak lettek, és a hajó előtt tekeregtek, mint egy nagy, kör alakú ajtó.

- Készen állunk! - kiáltotta Tails. – **Indulás!**

A Kék Tájfun lassan keresztül repült a gyűrűn, pulzálni kezdett, majd hirtelen eltűnt a vakítóan színes fényben.

Valahol messze a világűrben, egy Egg Crimson nevű hajó fedélzetén Sonic egyik ősi ellensége rejtőzött.

- Sonic és azok **a kis időhajlító tökfilkók** nem tudnak megállítani! - vihogott Dr. Eggman. - Nem ám, mert itt van az új, egész galaxist behálózó nyomköve-

“Indítsd be a rendszert!”

tő rendszerem. Indítsd be a rendszert! - utasította egyik robotját.

- Igenis doktor! - szólalt meg egyszerre a két robot, Decoe és Boco.

Egy hatalmas, **tojás alakú energiamező** alakult ki a hajó körül, majd óriási villanás látszódott. A hajó eltűnt! Az Egg Crimson teleportált a világűrben.

Semmi sem hasonlítható a hóhoz!

A Kék Tájfún feltűnt a Viharos Bolygó felső atmoszférájában.

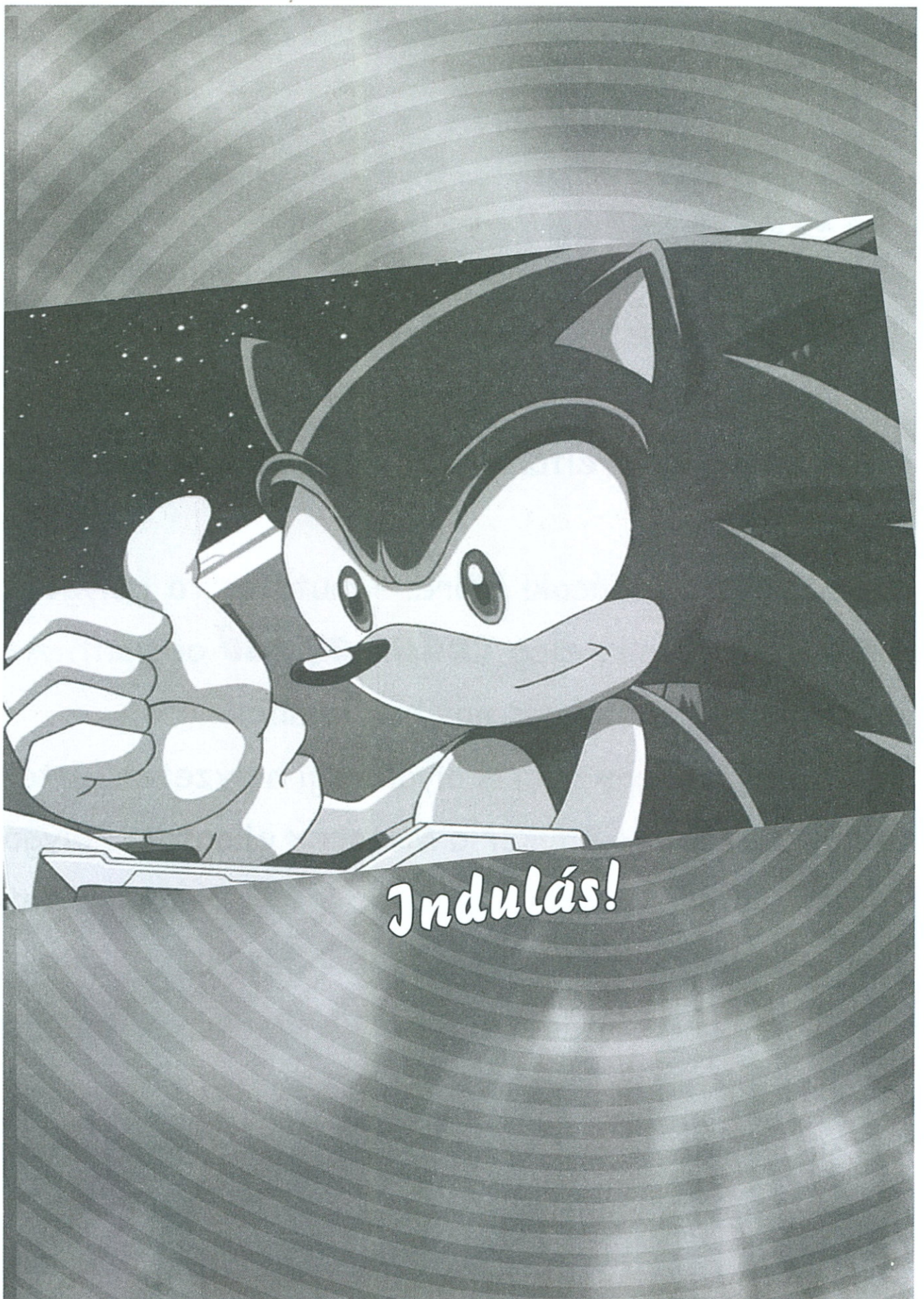
- Ez lesz az srácok! Előre! - mutatott a bolygóra Amy. - Úgy tűnik, elég **cudar az idő** odalent. Az egész bolygón hatalmas hóvihár tombol!

Ez Sonicnak egy nem is olyan régi helyzetet juttatott az eszébe: - Amikor a Metarex ellopta a Bolygó Tojást a Víz Bolygóról - emlékezett. - Olyan árvizet okozott, ami az egész világot elborította.

- **Ó!** - idegeskedett Cosmo. - A Metarex talán a Viharos Bolygó Bolygó Tojását is elvette!

Tails reménykedve nézett előre. - Ez talán megmagyarázná ezt a különös időjárást.

Cosmo nagyot sóhajtott, miközben a hóborította

fákat és a földet nézte. - Itt minden **hideg és magányos**.

- Még ha így is van - vette át a szót Chris -, le kell mennünk, és meg kell keresnünk a kristályt. Készen állsz, Sonic?

- Persze! - felelt Sonic harciasan. - **Menjünk!**

Tails a bolygó viharos felhői közé kormányozta a Kék Tájfunt.

Hirtelen egy **óriási tüskés gömb** bukkant fel a semmiből, és erőszakosan nekivágódott a Kék Tájfunnak!

- Áááá! - Cosmo, Cream és Cheese egyszerre kiáltottak fel ijedten.

A tüskés gömb egy gigantikus, félelmetes jégkristályokból álló szörny farkának a csúcsához volt csatolva.

Amy döbbenten nézett: - M-Mi ez Chris?

- Ez egy Kristály Metarex! - ordított Chris, miközben a Kék Tájfun rakétáit a támadó felé irányította.

Abban a pillanatban a Metarex is elkezdett tüzelni a Kék Tájfunra!

Chris rakétái eltalálták a célpontot, és széttörték a jégszörnyet, de a Metarex rakétái még mindig a hajójuk felé tartottak. **BUMMMM!** Bár az ellenség megsemmisült, a rakéták, amelyeket még előtte lőtt ki, elérték a Kék Tájfunt, és felrobbantak!

- Nyugalom srácok! - kiáltotta Tails az utasoknak.
- Kényszerleszállást kell végrehajtanunk!

A vihar még mindig iszonyatos volt, miközben a Kék Tájfun **becsapódott a földre**, és tovább csúszott a bolygó hófehér tükrén, maga mögött hagyva egy hosszú, mély és sötét csíkot.

Amikor a hajó végül megállt, Tails a gépházat hívta: - Knuckles? Van valami sérülés?

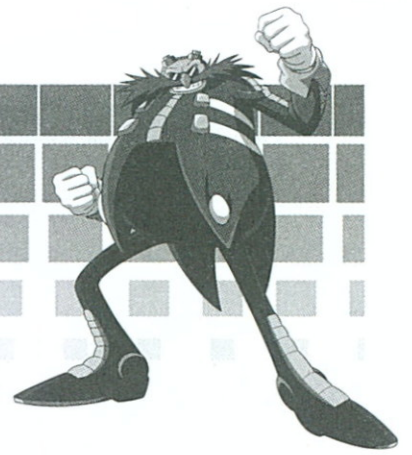
- Attól tartok, igen - válaszolt Knuckles, akinek a feje ijesztő piros fényben villogott a hajó vészjelző lámpája miatt.

- Úgy tűnik, az egyes és a hármas motor megsérült. Meg kell őket javítanunk, vagy soha többet nem szállunk fel innen!

A Kék Jáitun kényszerleszállást
hajtott végre

Jeges üdvözllet

Valahol a Viharos Bolygón, az Egg Crimson űrhajó leparkolt a hatalmas hóviharban. A belsejében Dr. Eggmann elégedetten nézte a hajó műszereit.

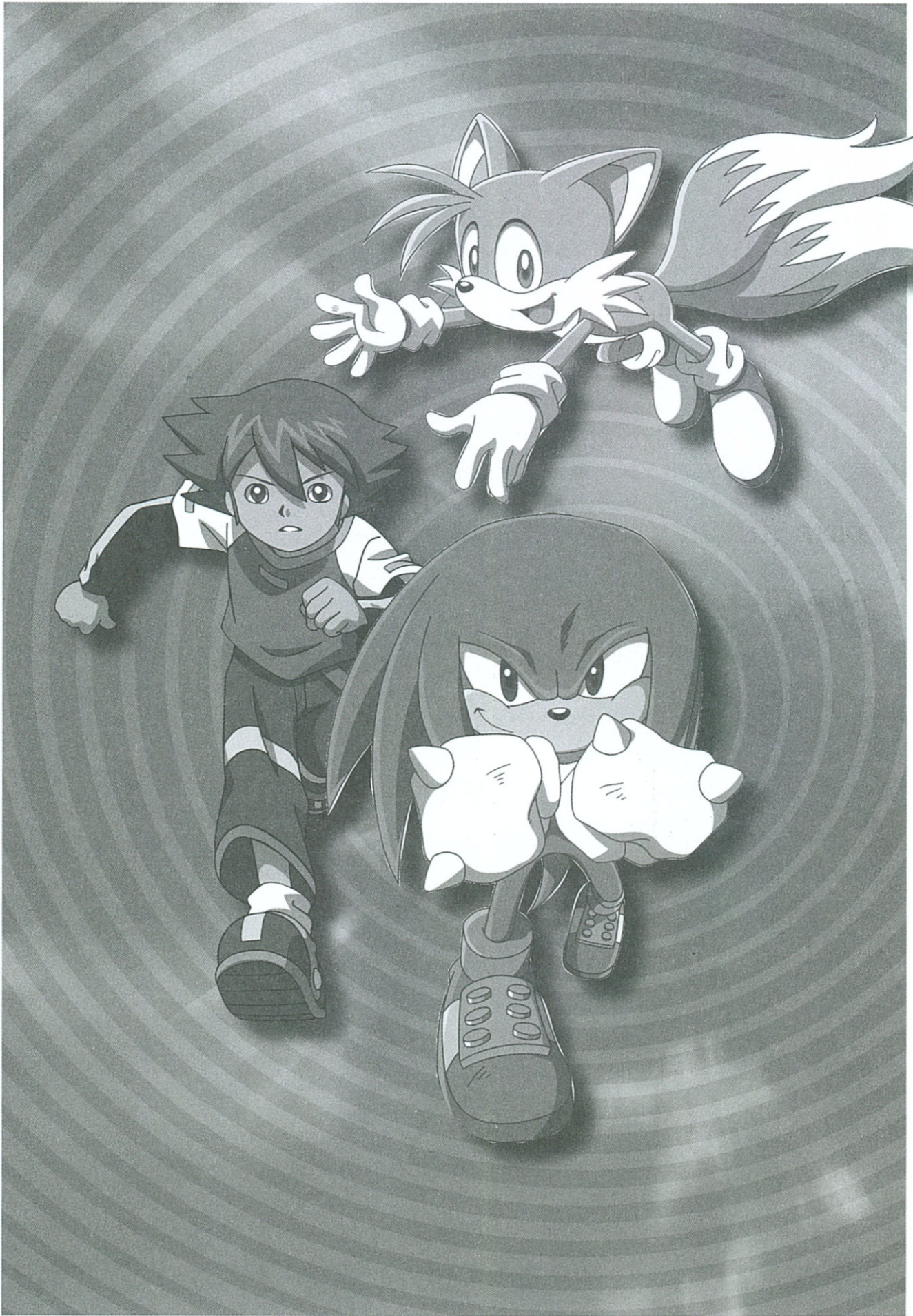
- A nyomkövető azt jelzi, hogy Sonic valahol ezen a bolygón van - mondta vigyorogva -, ami azt jelenti, hogy azok a **csúnya teremtmények** hamarosan megpróbálják majd elpusztítani őt.

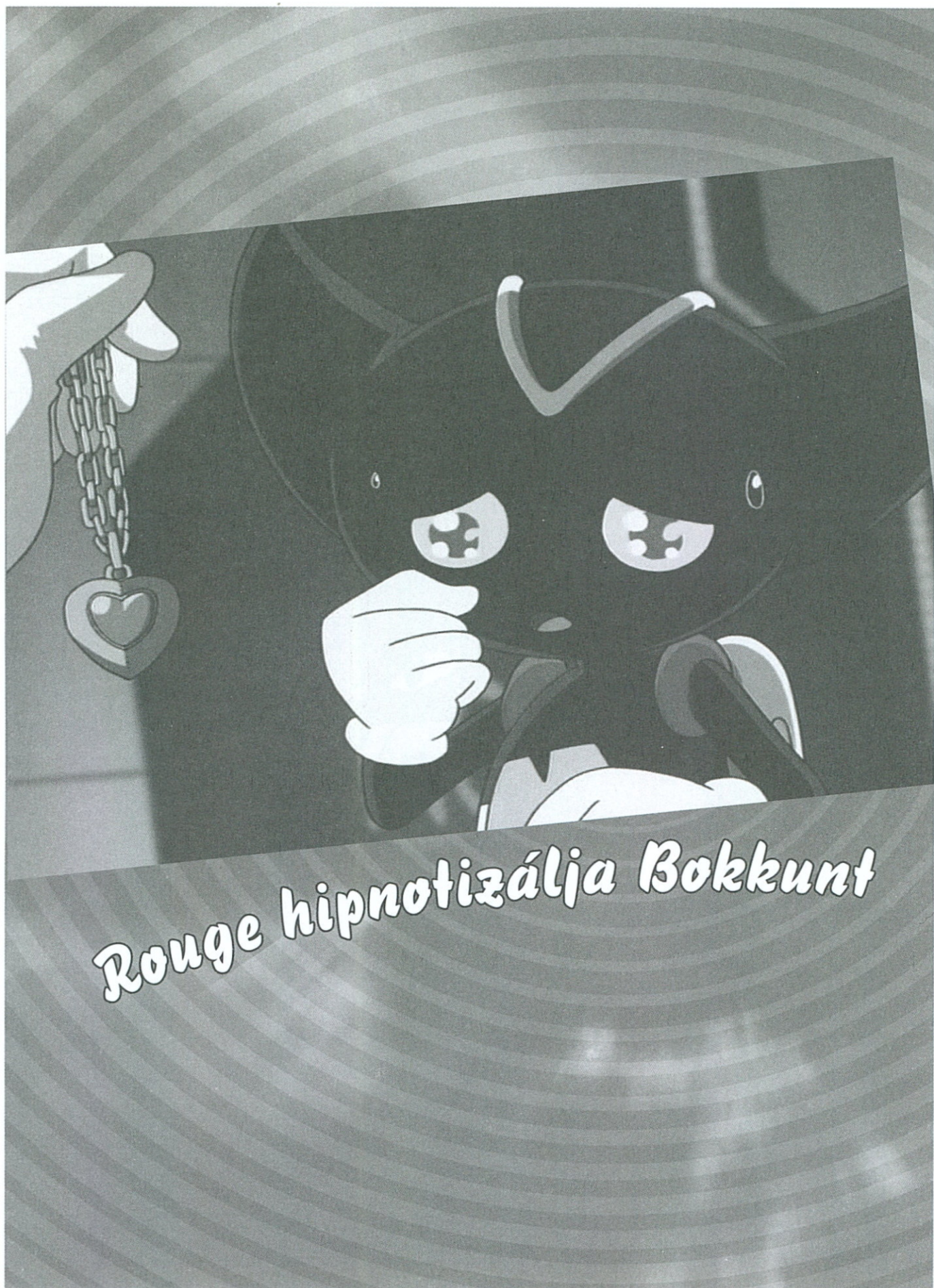
- Ki fogja elpusztítani? - kérdezte Bocoe. - A Metarex?

Eggman fittyet hányt a közbeszólásra. - És nagyon valószínű, hogy minket is megtámadnak majd, hacsak nem találunk egy jó rejtekhelyet!

Decoe és Bocoe izgatottan tapsoltak. - Igen! Bújjunk el! - Azután egyszerre kiáltották: - Nem én fogok ásni!

- Én mondtam előbb! - erősködött Bocoe.

Rouge hipnotizálja Bokkunt

- Nem! - harsogta Decoe. - De! - vitatkozott Bocoe.
- Melyikünknek kell ásnia főnök?

- Mindkettőtöknek! - kiáltotta a vezetőjük. – ***Jndulás ásnia!*** Azt akarom, hogy a hajó estére teljesen be legyen borítva hóval, és egy hatalmas, tojás alakú iglu legyen belőle!

Mindeközben nem is sejtették, hogy Rouge, ***a gonosz kis sárkánylány*** hallgatja ki őket a saját hajójukból! Eggman legnyájasabb emberét, Bökkunt kapta el a folyosón.

- Megtennél nekem egy apró szívességet? - udvarolt neki, miközben egy szív alakú medált tartott az arca elé. A medálra bámulva Bökkun idegesen igennel bólintott.

- Ez ***altatópor*** - közölte Rouge, majd odaadott Bökkunnak egy kis tartót. - Az egyik legjobb receptem szerint fogsz belőle forró csokit csinálni a barátaidnak!

- Miért akarod, hogy elaltassam Dr. E-t és a robotokat? - kérdezte Bökkun hezitálva.

- Majd meglátod - kuncogott Rouge.

A következő számban folytatjuk...

h2o
*just add
water*

Sellötitkək

A JMSP Programme in association with
ZDF German Television Network and ZDF
Enterprises GmbH Licensed by ZDF Enterprises, 2009
Original title Living with Secret first published in the UK
by Parragon 2007

A mű eredeti címe: Show and Tell Surprise

Fordította: Nyíró Krisztina

Olvasószerkesztő: Horváth Annamária

Tördelte: Dézsi Erika

Felelős szerkesztő: Robin Edina

Felelős kiadó: Kökényesi Imre

Nyomdai kivitelezés: Novum Kft.

Ezen kiadvány semmilyen része sem részben,
sem egészben nem másolható, nem tárolható visszakereshető rendszerben,
nem tehető át semmilyen formátumba, sem elektronikus,
sem mechanikai, sem fénymásolás,
sem más fotóeljárással rögzített formába
a kiadó előzetes írásos engedélye nélkül.

1. fejezet

Queensland napsütéses reggelre ébredt. Az ausztrál Aranypartot fürdető fénysugarak egy újabb csodálatos napot jeleztek előre. A pálmákat könnyű szél legyezte. A tenger könnyed hullámokkal nyaldosta a strand lágy homokját – csak Emma Gilbert állt sóbálvánnyá dermedve a fürdőszobájuk közepén.

Feszülten szuggerálta a fürdőkádat, amelyet lassan megtöltött a kellemes fürdővíz. Ideje lett volna belecsoobbanni, de ez valahogy nem akaródzott neki.

– Rajta! Mozdulj már meg! – biztatta magát türelmetlenül. – Most! Gyorsan! – Ám egyszerűen nem tudta rávenni magát a dologra. A fürdőhab egyre csak emelkedett a víz felszínén mind magasabbra és magasabbra. Ha arra gondolt, hogy mi fog történni, egyszerűen földbe gyökerezett a lába.

Kétségbeesetten forgatta a szemeit. – Ha nem szálllok be végre a kádba, akkor el fogok késni a suliból!

Sóhajtvá elzárta a csapot, és megindult a víz felé, ám egy pillanatra elfogta a félelem.

- Gyerekesen viselkedek - suhant át a fején. - Ez csak egyszerű víz, és nagyon is jól tudom, hogy mi fog történni.

Emma mély lélegzetet vett, pont mint az úszók a verseny előtt. Lassan levetette a hálóruháját, és hagyta, hogy a meleg víz körülölelje. Tízíg számolt és várt. Szappanbuborékok táncoltak körbe, majd hamarosan érezni kezdte az ismerős bizsergést a lábában. És néhány másodperc múlva megtörtént. Egy hosszú, pikkelyes, aranyfényű halfarok lógott ki a kádból. Emma megragadta a falra szerelt kapaszkodót, és próbálta megőrizni a nyugalalmát.

Amióta a barátnőivel, Cleóval és Rikkivel lemászott abba a barlangba Mako Islanden, az élete teljesen megváltozott. Nem sokkal ezelőtt még menő diáklány volt, és a regionális úszóbajnokságra készült. Ezután azonban valami természetfölötti dolog történt abban a bizonyos barlangban. És hirtelen

minden más lett. Azóta elegendő egy aprócska vízcsepp, hogy hirtelen sellőfarka nőjön.

A dolognak van előnyös oldala is, mert azóta tízszer annyi ideig bír a víz alatt maradni, mint korábban, és hihetetlenül gyors úszó vált belőle. Ezenkívül – és talán ez a legkülönlegesebb – egy gyors kézmozdulattal képes megfagyasztani a vizet.

Emma ismét sóhajtott, és csüggedten szemlélte a hatalmas sellőuszonyt. Minden olyan klassz volt – gondolta bánatosan. – És most? Minden egyes fürdés kész tortúra.

Noha már eltelt némi idő a Mako Island-i kaland óta, még most is minden egyes fürdéskor abban reménykedett, hogy elmarad az átváltozás. Folyton abban bízott, hogy valahogy megtörik a varázslat. Akkor talán újból normális életet élhetne. Emma meglengette a farokuszonyát. Szerencsére a kád a fürdőszoba közepén állt, de a hatalmas farok még így is a falat súrolta. A lány visszahanyatlott, és a mennyezetet bámulta. Minden nap ugyanez! Képtelen volt hozzászokni.

Nem sokkal messzebb Cleo Sertori az akváriuma előtt állva töprengett. Rikító rózsaszín gumikesztyűvel a kezén próbált belenyúlni a vízbe. Nem tudta, hogyan tovább. Az akváriumot mindenképpen ki kellett már takarítani, de... de az akció rejtett magában némi veszélyt. Ha száraz tud maradni, akkor semmi probléma. Azonban ha vizes lesz... annak semmiképp sem lesz jó vége.

Lélegzetvételnyi idővel később Cleo belenyúlt a medencébe. A keze egyre mélyebbre és mélyebbre merült a bohóchalak között, akik nyugtalanul úszkáltak felle. Szaporán forgatta a kezét, és megpróbálta utolérni a fürge halacskákat, ám azok túl gyorsak voltak. A lány úgy belemerült a munkába, hogy egy pillanatra megfeledkezett az elővigyázatosságról, és túl mélyre merítette a kezét a vízben. Hirtelen hideg, nedves bizsergést érzett a csuklóján. Szorosan lehunyta a szemét. A víz befolyt a gumikesztyűbe, és jól eláztatta a kezét.

– Ó! Ne! – sikította, és kétségbeesetten nézte, amint a víz lassan szivárgott az állítólag vízhatlan kesztyű egyik ujjából. Nem. Nem. Nem. Nem. Nem!

Gyorsan lerántotta a kesztyűket, és pánikszerűen próbálta megszáritani a kezét egy törülközővel. Muszáj megszáradnom, mielőtt elkezdődik a bizsergés! – gondolta. A szíve dübörgött a félelemtől. Vajon elég gyors volt? Hirtelen kopogtak az ajtón.

– Cleo! – hívta a húga, Kim az előszobából. – Cleo!

Cleo egy pillanatra kizökkent, és abbahagyta a törülközést. Ez nagy hiba volt! Érezte, amint a testén végigfut a bizsergés, és tudta, hogy elkésett.

Mindkét lába óriási halfarokká változott, ő pedig hátrafele kúszva igyekezett vissza az ágyba. Kim ismét verni kezdte az ajtót.

– Cleo! – kiáltotta ismét. – Apa üzeni, hogy igyekezned kell, ha azt akarod, hogy elvigyen az iskolába!

– Rendben, Kim! – felelte Cleo. Igyekezett, hogy ne tűnjön túl zaklatottnak a hangja. – Ma inkább gyalog megyek!

Kim visszatért az édesapjához, Cleo pedig megragadta a mobilját. Gyorsan tájékoztatni akarta a barát-nőit, Emmát és Rikkit. Mióta a három lány időnként sellővé változott, gyakran adódtak a mostanihoz ha-

sonló problémák. Ezért megállapodtak, hogy vészhelyzetben mobiltelefonon küldenek jelet egymásnak. A kép, amit kiválasztott, önmagáért beszélt.

Emma anyukája meghallotta, hogy jelez a lánya mobilja. – Em! – kiáltotta, és megtörölte a kezét, mert éppen mosogatott. – A telefonod!

Megragadta a készüléket, és megnézte az üzenetet. Nem volt semmi szöveg, csak egy bohóchalat ábrázoló fotó. Emma édesanyja összeráncolta a homlokát, majd megvonta a vállát. Kamaszok – gondolta – Néha egyáltalán nem értem őket!

A strandon Rikki telefonjára ugyanez a kép érkezett, azonban ő sem hallotta az üzenetet. A mobil egy strandtáska mélyén hevert a parton. Az óceán lágy hullámai szelíden nyaldosták a kihalt partot. Rikki messze beúszott, és nagyon élvezte különleges, vadonatúj sellőfarkát.

Karját maga előtt tartva, a fókák könnyedségével siklott a vízben. Hosszú szőke haja csillogott a reggeli fényben, az arca pedig boldogságtól ragyogott. Élvezte a víz alatti nyugalmat. Elemében érezte magát,

úgy gondolta, ez az igazi otthona. Itt senki nem várta el tőle, hogy megváltozzon, és senki nem ítélkezett fölötte. Élvezte a teste erejét és feszes izmait, amelyek segítségével nehézségek nélkül szelte a habokat. Az óceánban nem kellett szerepet játszania, mint az iskolában. Még mindig újnak számított, és semmi kedve nem volt a többi lányhoz csatlakozni, akiket nagyon felszínesnek talált, hiszen csak a külsőségek érdekelték őket. Mióta megismerte Cleót és Emmát, két igazi barátnőre tett szert, akikkel ráadásul a sellőlétben is osztozhatott. A kapcsolatuk még szorosabbá vált az átváltozások kezdete óta. Rikkinek csak az nem fért a fejébe, hogy miért nem szeretik az új életüket a többiek. Számomra egy álom vált valóra – gondolta. – Mindig arra vágytam, hogy egy új világba menekülhessek. Hogyan lehet ezt nem szeretni? – kérdezte magától, miközben aranyló sellőfarkát csodálta.

Rikki élvezte, ahogy a különféle fajtájú és méretű halak elsiklottak mellette. Biztos volt benne, hogy ez a világ soha nem válhat unalmassá. Egy fiatal delfin bukkant fel mellette, és egyre közelebb merészke-

dett. Bólintott a fejével, majd különleges delfinnyelven „beszélni” kezdett, és játékra csábította Rikkit, aki megbabonázva követte vízi birodalmába. Tudta, hogy el fog késni az iskolából, azonban ebben a pillanatban a legkevésbé sem aggódott emiatt.

– Melyik az érdekesebb? Játsszani egy delfinnel, vagy földrajzórán csücsülni? – latolgatta. – Ez nem kérdés. – Gyorsan a delfin után vetette magát, és utánozni kezdte a figurákat, amelyeket az állat mutatott neki. Tökéletesen szabad vagyok! – gondolta. A legszebb érzést élte át, amelyet csak el tudott képzelni.

2. fejezet

– Te jószágos ég! Ez katasztrófa! – mondta Cleo, mikor kijött végre a fürdőszobából. Feszülten pillantott a barátnőire. Emma komoly képpel ült Cleo ágyának a végén, Rikki pedig kényelmesen elnyújtózott mellette. Ő már sokkal kevésbé tűnt megrendültnek.

Mindketten hanyatt-homlok rohantak Cleóhoz, amikor meglátták a bohóchalas üzenetet. Rikki gon-

dolatban még mindig azzal a delfinnel úszkált a tengerben, akivel reggel barátkozott össze. Egyáltalán nem értette, miért tartják a barátnői olyan katasztrofálisnak a helyzetet.

Emma azonban kicsit aggódott. Várakozásteljesen vonta fel a szemöldökét. Cleónak sürgősen valami jó megoldást kell találnia – gondolta. Ebben a pillanatban bármilyen változatosságnak örülni tudott volna. – Nem szabad az úszóedzésre gondolnom!

Cleo egy tubus hidratáló kézkrémet tartott a magasba, és fájdalmas képpel mutatta az írást: „A krém pótolja a vizet.”

Emma lassan Rikki felé fordította a fejét. Egyből megértette, mire gondol a barátnője, bár kicsit viccesnek találta az elgondolást. Nem nehéz kitalálni, hogy Rikki hogyan vélekedett. Emma az ajkába harapott, amikor a szkeptikus lány beszélni kezdett. Nagyon jól tudta, milyen könnyű belegázolni Cleo érzéseibe.

Rikki próbált laza maradni. Azonban nem a nyugalom volt a legnagyobb erőssége, és a barátnői kezdtek az idegeire menni. Cleo folyton olyan képtelen

dolgokon problémázott, mint például ez a kézkrém. Nem fért a fejébe, hogy a többiek miért nem akarnak élni azzal a csodálatos lehetőséggel, amely megadott nekik. De Emma épp ilyen szörnyű – gondolta. – Az egyetlen, amire gondolni tud, az a fránya úszóbajnokság. Miért nem értik meg, milyen nagyszerű ajándékot kaptunk a sorstól? Elszámolt tízig, és megpróbálta megértetni a gondolatait a társaival.

– Ha a delfinek mérföldeket tudnak úszni, akkor mi is képesek vagyunk rá! – érvelt, és közben a fiatal delfinre és a trükkjeire gondolt, amelyeket reggel játszi könnyedséggel utánozott. Azonnal vissza szeretett volna menni a tengerbe, hogy a határait próbálgathassa.

– Többé nem használhatunk hidratálókrémet! – tért vissza Cleo az iménti gondolatmenethez. – Van róla fogalmatok, hogy ez mit jelent?

Emma lehunyta a szemét, és megpróbálta rendezni a gondolatait. Meg tudta érteni Cleót. És ez még csak egy volt a sok száz apróság közül, amiről le kell mondaniuk a jövőben – az életük a feje tetejére állt.

Talán a hidratálókrém volt a legkisebb problémájuk ebben a pillanatban, de a helyzet súlyosságát jól érzékeltette. Abban a pillanatban Mako Islanden az egész jövőjük megváltozott, és egyáltalán nem voltak biztosak benne, hogy jó irányba.

Rikki gondolatai egészen más irányban jártak. Ideges mosoly jelent meg az arcán, miközben felegyenesedett az ágyon.

– Akár a Fidzsi-szigetekre is elúszhatunk! – mondta ragyogó arccal – El tudjátok képzelni?

Emma kinyitotta a szemét, és a tekintetét Cleo színes ágytakarójára szegezte. Valahogy nem tudott osztozni Rikki lelkesedésében.

– A bőrünk száraz lesz és ráncos – csikorogta Cleo, és a hangja egyre élesebbé és hangosabbá vált. Mindenáron meg akarta értetni a barátnőivel, milyen kétségbeejtő a helyzetük. – Úgy fogunk kinézni, mint a saját nagymamáink, mielőtt betöltjük a 21-et.

Rikki hitetlenkedve meredt Cleóra.

Emma mély lélegzetet vett, és óvatosan Cleo felé bólintott.

- Ma nem tudtam edzésre menni - mondta remegő ajkakkal. - Először hat év óta.

Rikki csak forgatta a szemét, de Cleo megértette, mennyit jelent Emmának az úszóedzés. Szeretett volna segíteni neki, mert tudta, hogy mindig az volt a nagy álma, hogy egyszer úszóbajnok válik belőle.

- Most már látjátok...? - lengette meg a krémet a levegőben, majd leereszkedett az ágyra. - Látjátok már, milyen szörnyű ez az egész? Valakivel beszélünk kellene. Talán a szüleinkkel..., vagy egy orvossal..., esetleg a rendőrséggel...

Úgy beszélt, mintha teljesen biztos lenne a dolgában. A barátnői azonban tudták, hogy nem gondolta át alaposan a szavait.

- Persze, és a végén majd kényyszerzubbonnyban végezzük, ámbár a bőrünk ápolat marad - sziszegte Rikki mérgesen összeszűkülő szemekkel. Összeszorította a száját, és megrázta a fejét. - Felejtsd el! Ezek ketten tényleg nem értik, mi történhet velünk? - gondolta döbbenetben.

Az emberek gyakran félnek azoktól a dolgoktól,

amelyeket nem értenek vagy nem tudnak elképzelni. Cleo azt remélte, hogy ugyanúgy folytathatják az életüket, mint korábban, és nem változik semmi. Rikki azonban biztosra vette, hogy soha többé nem lenne nyugtuk, ha kitudódna a titkuk.

Cleo kezdett kiborulni. Miért nem képes Rikki megérteni? – gondolta. – Ez a lány tökkelütött.

Emma hallgatta a beszélgetést, és erősen átgondolta a dolgot. Nagyon szeretett volna hinni benne, hogy valaki tud rajtuk segíteni, ha felfedik a titkukat. Ennek ellenére biztos volt benne, hogy egy kitárulkozás csak rontana a helyzeten.

– Cleo! Rikkinek igaza van – mondta barátságosan, és régi barátnőjére pillantott. – Ezt nem mesélhetjük el senkinek.

Cleo mérgesen viszonzta a tekintetét. Évek óta a legjobb barátnők voltak, és Cleo többnyire hallgatott Emma tanácsaira. Tökéletesen megbízott benne. Ha Emma Rikkivel ért egyet, akkor lehet valami a dologban, és valószínűleg nekik van igazuk. Ha nem is könnyen, de Cleónak is egyet kellett értenie velük.

Nyelt egy nagyot, és alaposan átgondolta Emma szavait.

- Még anyukámnak se? - kérdezte óvatosan. - Hiszen ő az én mentsváram!

- Nem - felelte Emma, és megrázta a fejét. - Még neki sem!

- De... én mindent elmesélek anyának - válaszolta Cleo egy félszeg mosoly kíséretében. Csak megérti Emma, vagy nem?

- Akkor most kivételt kell tenned - zárta le Emma a beszélgetést. Nagyon sajnálta Cleót. Nagyon jól tudta, milyen nehéz titkolóznia az anyukája előtt. Ennek ellenére tudta, hogy így kell cselekedniük, ha meg akarják óvni magukat a még nagyobb bajtól. Cleo hitetlenkedve nézett a barátnőjére.

- Túl veszélyes - mondta Emma, és megpróbálta meggyőzni Cleót. - Senki nem értené meg, mi történt velünk. Bezárnának minket.

- Hogyhogy bezárnának minket? - visszhangozta Cleo felszegett fejjel.

- Azért, mert mások vagyunk - magyarázta Emma.

– Mert képesek vagyunk valamire, amire mások nem.
És mert félnének tőlünk.

Emma nagyon jól tudta, hogy ez a titok megrémíti a barátnőjét, és egyáltalán nincs ínyére, hogy átverje az egész családját.

Cleo megrántotta a vállát. Emma kissé fellelegzett. A barátnője kezdte megérteni a problémát.

– Na jó – mondta. – Senkinek nem fogok erről beszélni. – Halvány mosoly suhant át az arcán. – Kivéve természetesen Lewist.

Cleo belenyugodott a döntésbe. Úgy érezte, igazságos kompromisszumot kötött. Meg tudja tartani a titkot, ha legalább egyvalakivel megoszthatja. Abban egészen biztos volt, hogy Lewis senkinek nem fogja továbbadni.

Rikki csak forgatta a szemét. Teljes szívéből csodálta Emma türelmét. Lassan kezdett elege lenni ebből a beszélgetésből, hiszen állandóan ugyanoda lyukadtak ki. Miért kell Cleónak állandóan szembe szállni az egész világgal?

– Nem, Cleo! – jelentette ki határozottan. – Senki-

nek, még Lewisnak sem! Senkinek a földkerekségen, világos?

- Úgy beszél velem, mint egy gyerekkel - dohogott magában Cleo, és titokban ideges pillantást küldött Emma felé. A barátnője arcán azonban azt látta, hogy teljesen egyetért Rikkivel.

- Oké, oké - felelte Cleo lemondóan, és ránevetett a társaira. - Ne aggódjatok már! Tökéletesen megőrööm a titkunkat!

Rikki elhúzta a száját, és megvakarta a tarkóját. Nem vagyok benne biztos, hogy ezt be is tudod tartani - gondolta.

Cleo felállt, és a szemétbe hajította a kézkrémes tubust. Rikki kétkedő arccal követte a mozdulatot. Egyvalami kristálytisza volt számára: a következő időkben Cleón kell tartania a szemét.

3. fejezet

A nap erősen betűzött az osztályterem ablakán, amikor megszólalt a szünetet jelző csengő. A termekből

kiözönlöttek a diákok, és mindenki a szekrények előtt tolongott. Tíz perc szünet volt a következő óráig – éppen elég arra, hogy előkeressék a megfelelő tankönyveket, és még egy kis pletykálásra is maradjon idő. A folyosó megtelt, a levegő pedig nevetéstől, locsogástól és beszélgetéstől volt hangos.

Miriam, az iskola üdvöskéje, az épület legforgalmasabb folyosóján sétált gőgösen, mintha az egész világ az övé lenne. Meghívókat osztogatott, és emelt hangon kiáltozott. Senki nem állta el az útját, egyetlen diák sem akadt, aki akár csak megkockáztatta volna.

– Szóval, emberek! Bejelentem nektek az évszázad buliját! Semmilyen kifogást nem fogadok el! – kiabálta ellentmondást nem tűrően. – Szuperbulit rendezek, a legcsodálatosabb szörfbajnok, Byron tiszteletére. Elvégre elnyerte a díjat!

Önelégült mosoly jelent meg barátnőjének, Tiffanynek az arcán, bár a barátnő nem a legpontosabb kifejezés az esetükben. Tiffany nem volt sem olyan csinos, sem olyan gazdag, sem olyan öntudatos, mint

Miriam, aki azonban eltúrte őt maga mellett. Tiffany-nak az volt a feladata, hogy állandóan emlékeztesse „úrnőjét” arra, milyen csodálatos is.

Miriam csinos lány volt, csillogó szőke hajjal és gyönyörű bőrrel. A tökéletes összképet azonban elrontotta az önelégült vigyor, amely állandóan ott ült a képén. Úgy viselkedett, mintha felette állna mindenkinek. A szeméből örökké hidegség sugárzott, csak a legmenőbb diákokkal barátkozott. Ezek egyike volt Byron. A srác elnyert egy díjat, és ezzel érdekessé vált a lány kegyeire.

Tiffany tovább osztogatta a meghívókat, miközben Miriam a folyosói szekrények mellett pózolt, mint valami modell. Rikki és Emma aggódva figyelték a saját szekrényük mellől. Semmi kedvük nem volt az idejüket az úgynevezett sulikirálynő sznob partijára fecsérelni. Emma Cleóra pillantott, és remélte, hogy a barátnője nem fog beszédbe elegyedni Miriammal.

De Cleo kedvelte a partikat.

– Milyen díjról van szó? – tudakolta.

– Olyasmi, amit a legjobb szörfösök kaphatnak

meg – felelte Miriam unottan, és lassan legyintett a kezével. A díj személy szerint nem különösen érdekelte. Csak ürügyként használta Byron győzelmét, hogy megrendezhesse ezt a partit, és ott a középpontba kerülhessen.

– A viselkedése kritikán aluli – gondolta Emma. Nagyon jól tudta, mennyi munka és elkötelezettség szükséges ahhoz, hogy valaki elnyerjen egy ilyen díjat. Ezenkívül azzal is tisztában volt, milyen kemény munka, mennyi edzés áll Byron győzelme mögött. Miriam korábban észre sem vette – dohogott magában Emma dühösen. Csak a győzelem miatt vált számára hirtelen érdekessé.

Miriam az iskolában úgy tett, mintha törődne Byronnal, de még azt sem tudta, milyen díjat nyert valójában.

Emma nem akart belefolyni a beszélgetésbe, de mérgében nem tudott parancsolni a szájának.

– A Klasszikus Szörf Kupát – felelte Cleóra pillantva, és próbált nem tudomást venni Miriamról. – Byron egyszerűen szuper volt!

Emma az elsők között érkezett a strandra a verseny napján. A tömeggel együtt ünnepelte Byront, és szívből örült a fiú sikerének. Fel nem foghatom, hogy jön ahhoz Miriam, hogy kihasználja ezt a sikert! – futott át a fején.

Gyorsan visszafordult a szekrényéhez. Remélem, Miriam elég értelmes ahhoz, hogy értsen a célzásból, és eltűnjön végre. Lassan mindenkinek az idegeire megy.

Miriam azonban nem reagált, egyszerűen elengedte a füle mellett a megjegyzést. Nem lehetett tudni, hogy valóban nem értette meg, vagy egyszerűen csak nem vett róla tudomást. Unott arckifejezéssel meredt Emmára.

– Elszalasztottam, éppen szoliban voltam. De biztos vagyok benne, hogy fantasztikus volt – felelte.

Rikki utálkozva mérte végig tetőtől talpig a nagyképű szőkeséget. Vajon mennyire kell majomnak és ostobának lennie valakinek ahhoz, hogy szoláriumba menjen, amikor az Aranyparton él? – töprengett. Már épp a nyelvén volt valami csípős megjegyzés, amikor észrevette, hogy Miriam egy meghívót gyűröget.

– Rikki! – kiáltott fel a szőkeség, és úgy tett, mintha csak most vette volna észre. – Tudod, lehet, hogy talán maradt még egy... ahh...

Önelégült grimasszal bámult Rikki arcába. Teljesen nyilvánvaló volt, hogy szándékosan nem hagyott neki meghívót. És tisztában volt vele, hogy ezt a másik is tudja.

Emma értetlenül rázta a fejét. Nem értette, miért van Miriamnak szüksége arra, hogy másokat megalázzon, azt meg pláne nem tudta felfogni, hogyan tud eközben ilyen mézes-mázas maradni.

Rikkit nem különösebben érdekelte a dolog. Egyáltalán nem vágyott rá, hogy az úgynevezett nagymenőkkel barátkozzon. Egyszerűen csak szánalmas – gondolta. – Úgy látszik, Miriamnak még meg kell tanulnia néhány leckét.

– Bocsi, amúgy sem tudnék menni, mert esténként én a fogaimat szoktam tisztogatni – felelte Rikki, és kihívóan felszegte az orrát, mintha Miriam szájszagát szimatolná.

Miriam sértődötten felhúzta a szemöldökét. Min-

dig felbosszantotta, ha valaki szembe mert szállni vele. Összenézett Tiffanyval, és színpadiasan forgatta a szemeit, aztán a két lány eltűnt a folyosó végén.

Emma és Rikki bezárták a szekrényüket, és elindultak a következő órára. Teljesen egyetértettek abban, hogy Miriam csak egy kis felfuvalkodott hólyag. Cleo kicsit később követte őket, mert meglátta, hogy a barátja, Lewis McCartney elfut mellette, majd lefékez előtte a szekrénysor mellett.

- Ó, szia, Cleo! - kiáltotta a fiú vidáman, mintha csak most ismerte volna meg.

- Szia, Lewis! - válaszolta Cleo, és visszamosolygott, miközben majd szétrobbant a titoktól, amelyet nem oszthatott meg a fiúval. De muszáj volt megtartania a fogadalmát, amit Emmának és Rikkinek tett.

Itt a remek alkalom, hogy kipróbáljam, mennyire tudok titkot tartani - gondolta, és felöltötte a legbizalomraméltóbb arcát.

Lewis könnyedén összeráncolta a homlokát. Vajon miért viselkedik ilyen furcsán Cleo?

- Semmi különös nem történt velem mostanában,

egyáltalán semmi különös, őszintén – hebegte Cleo.
– Mindig csak a szokásos.

Tényleg nem is olyan nagy dolog megtartani egy titkot – állapította meg büszkén.

Mi az ördögöt zagyvál itt össze? – ámuldozott Lewis.

– Cleo, öhm – krákogott a fiú kissé zavartan. Hiszen ez csak Cleo, mint mindig... – ... Öhm, mész Miriam bulijába?

– Hát persze, természetesen – felelte Cleo gyorsan. Hát mégsem kell kihagynia a partit! Ragyogó mosollyal nézett Lewisra, és reménykedve felkacagott. Azonban mielőtt bármit mondhatott volna, ismét eltűnt Miriam.

– Figyelem, csajok! El ne felejtsetek bikinit hozni! – harsogta, mintha egy csapat ötéves gyerekekhez beszélne. – Medencebuli lesz!

Ezzel ismét eltűnt a folyosó kanyarulatában, oldalán az elmaradhatatlan Tiffanyval.

Cleo szíve egyszeriben a torkában kezdett dobogni. Alig akarta elhinni a hallottakat.

Soha többé nem mehetek medencebuliba! – gondolta kétségbeesetten. – Ha vizes leszek, vége mindennek. Azonnal halfarkam nő, és úgy fogok kinézni, mint egy szörnyeteg! Csak egyetlen megoldás jutott az eszébe – ez alkalommal semmi esetre sem mehet el Miriam bulijába. Ez lesz az első alkalom, hogy kihagy egy ilyen lehetőséget.

– Oké..., öhm..., na jó, ha te is jössz, akkor majd ott találkozunk... – fejezte be az iménti beszélgetést Lewis, és közben érezte, hogy az arca bíborvörössé válik, mialatt valami hatásos zárszó után kutatott.

Cleo azonban gyorsan lehűtötte.

– Átgondoltam a dolgot, és sajnós mégsem tudok menni. És ezután nem is érdemes engem sehová meghívni – fűzte hozzá gondolatban, miközben lógó orral visszaindult az osztályterembe.

Már nem láthatta Lewis arckifejezését. A srác ott maradt a folyosón, és érdeklődve figyelte a távolodó barátnőjét. Cleo mindig is egy kicsit... más volt, de még soha nem változtatta meg ilyen gyorsan az elhatározását. Lewis nyelt egy nagyot, és közben ször-

nyen érezte magát. Azért izgult ennyire a kérdés feltevése előtt, hogy ne is kapjon rá választ? Lógó vállal indult el az órára.

4. fejezet

Cleo nem tudta megállni, hogy ne beszéljen Miriam bulijáról. Angolórán Rikkivel sugdolózott, végigmotyogta az egész médiakurzust, Emma pedig a fél tőriórát elmulasztotta Cleo kis cetlijei miatt. Az összeszünetben azon gondolkodott, vajon milyen ruhában mennek a többiek, azután pedig sellőfigurákkal dekorálta ki a matekkönyvét. Amint Rikki meglátta, dühösen kitepte az oldalakat a könyvből, azonban pechére a tanár észrevette a vandalizmust, és büntetésből bent kellett maradnia tanítás után.

A nap végén Emma és Rikki már egy szót sem akartak hallani többé a partiról. A lányok hármásban hagyták el a sulit, és egyenesen a tengerpart felé vetették az irányt. A kellemes délutáni napfényben süttették az arcukat. Úgy tűnt, Cleo megfeledkezett a buli-

ról. A beszélgetés a házi feladatra terelődött, azután kibeszélték, hogy ki kivel jár az osztályban. Azonban ekkor az az eset került szóba, amikor Rikki a kerti locsolónál először sellővé változott, és Cleónak ismét eszébe jutott a buli. Néhányat lépett előre, megfordult, és hátrálva kezdett beszélni a barátnőinek.

– Annyira ciki lemaradni Miriam bulijáról – mondta. – Soha többé nem fog meghívni bennünket.

– És? – vont vállat Rikki, aki nem értette, miért kell ennyit foglalkozni ezzel a témával. – Ennek a hírnek inkább örülni kellene.

Egyáltalán, miért akar Cleo mindenáron elmenni arra a partira? – töprengett Rikki. – Miriam olyan fura. Egy ilyen buli minden, csak nem szórakoztató.

– Medencebuli lesz – folytatta Cleo, figyelmen kívül hagyva Rikkit. A barátnőinek meg kell érteniük, hogy a medence nem jelenthet problémát. Csak meg kell tenniük néhány fontos előkészületet, vagy nem? Ezenkívül támadt egy ötlete.

– Tudom, hogy nem veszélytelen – kezdte –, de... ha mindent elmesélnék Lewisnak, akkor vigyázhatna ránk.

- Nem! - vágta rá Rikki. - Eredetileg volt igazad, Cleo, tényleg nem mehetünk el abba a buliba. - Kissé kezdte már unni, hogy Cleónak mindig újra és újra el kellett magyarázni, hogy miért nem avathatnak be senkit a titkukba. Nem tudnak elmenni Miriam unalmas, sznob medencebulijába. Na és? Mikor Rikki idekerült a suliba, az első héten senkivel nem beszélt. Azután szert tett két jó barátnőre. Másra nem is volt szüksége.

Cleo keresztbe tette a karját, és elhúzta a száját.

Itt avatkozott Emma a dologba. A nap folyamán alaposan átgondolta a problémát. (Cleo mellett amúgy sem volt más lehetősége.) Valami zavarta.

- Várjatok már! - mondta, és megállt. - Azt hiszem, mégis el kell mennünk.

A másik két lány lecövekelt, és csodálkozva meredt rá. Rikki hitetlenkedve, Cleo pedig reménykedve bámult. Mindketten feszülten várták a folytatást.

- Byron miatt kell elmennünk, nem Miriam kedvéért - jelentette ki, miközben oldalra billentette a fejét.
- A szörfözés olyan, mint az úszás. Kemény munkát

és rengeteg edzést követel. Mindenkinek kell a bátorság.

Emma félszegen nevetett a barátnőire. Rikki arcán ekkor mindentudó mosoly jelent meg. Emma hirtelen megtorpant, és aggódni kezdett. Volt egy nagy probléma Rikkivel – az ember sosem tudhatta, mit fog a következő pillanatban mondani.

– Odavagy Byronért, igazam van? – kérdezte Rikki dalolászva, majd ravasz módon kacskintott.

Cleo hasonlóképpen vigyorgott. Tetszett neki, hogy Rikkinek mindig van bátorsága kimondani, amit éppen gondol.

– Micsoda hülyeség! – felelte Emma nevetgélve, mintha Rikki a világ legnagyobb sületlenségét hordta volna össze. Cleónak és Rikkinek azonban feltűnt, hogy a barátnőjük eközben nem nézett a szemükbe, és igyekezett gyorsan túllépni a dolgon. Próbált jól kikerülni a helyzetből.

– Hm... Körülbelül annyira vagy meggyőző, mint egy autókereskedő – hűtötte le Rikki, majd megvonta a vállát.

- Hja - dünnyögte Emma. Nagyon szeretne volna, ha a téma lekerül a terítékről. - Ha többet megtudnánk arról, ami velünk történik, akkor talán képesek lennénk irányítani, és akkor elmehetnénk minden buliba.

Abban már nem volt olyan biztos, hogyan kellene nekilátni ennek a tanulmánynak, azonban Cleo azonnal lecsapott a javaslatra.

- Ez a beszéd! Végre egy ötlet! - hadarta izgatottan, és csodálva nézte legjobb barátnőjét. Még soha nem adódott olyan probléma, amelyet Emma ne tudott volna megoldani. Talán mégis elmehet a buliba! Nagyra értékelte Emmát és a problémamegoldó képességét. Cleo már egészen biztos volt benne, hogy a barátnője megoldást fog találni a problémájukra.

Rikki már kevésbé volt feldobva. Azt gondolta, Emma tút keres a szénakazalban. A medencebéli gondolata egyáltalán nem tetszett neki.

- És hol kellene kezdenünk a tanulást? - kérdezte kételkedve, és tanácstalanul széttárta a karját. - Elég csak érintkeznünk a vízzel, és tíz másodpercen belül

halfarkat növesztünk. Ki az a bolond, aki felcseréli a kellemes partot néhány felfuvalkodott kiscsajsziért és a medencéjükért, meg az unalmas házibulijukért?

- Talán ki kellene dolgozni egy külön tudomány-
ágot, és megtanulni irányítani az egészséget - felelte
Emma.

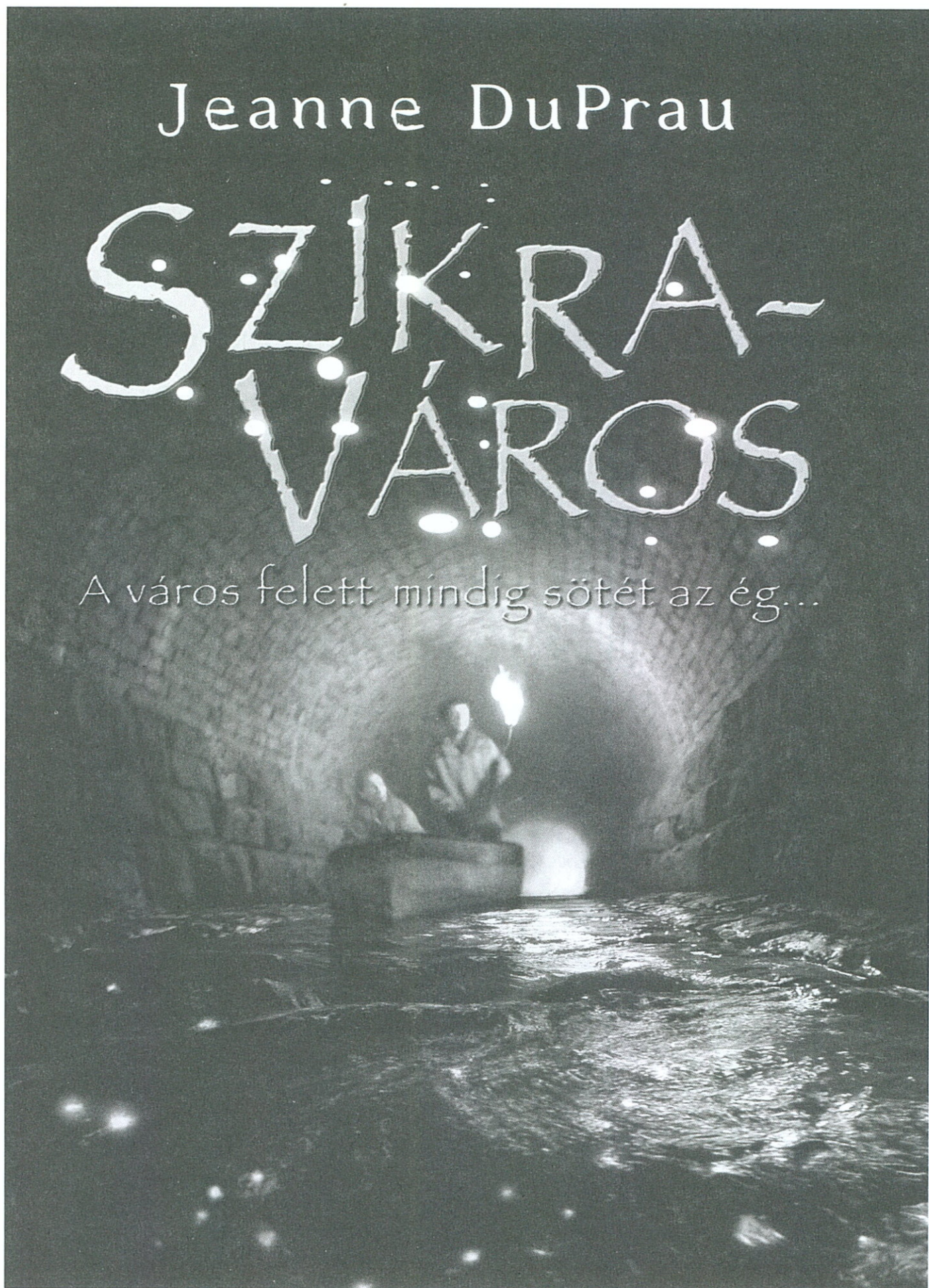
Rikki vészjóslóan meredt rá, de Cleo boldogan bó-
logatott...

A következő számban folytatjuk...

Jeanne DuPrau

SZIKRA- VÁROS

A város felett mindig sötét az ég...

Könyvmolyoknak ajánljuk:

SZIKRAVÁROS

... ahol mindig sötét az ég.

Szikraváros népe hosszú évtizedeken át boldogan és elégedetten élt egy csodálatos, fényáradatban úszó világban. Ám az egykor hatalmas energiát megmozgató generátor ereje lassan gyengülni kezd... az utcákat beragyogó óriási lámpák fénye egyre sűrűbben pislákol és alszik ki, áthatolhatatlan sötétségbe borítva az egész várost.

Két tizenéves fiatal hajlandó szembeszállni az idővel, az emberi gonossággal, magával a mindent elnyomó sötétiséggel. A várost átkutatva végül sikerül rábukkanniuk népük létének ősi titkára, amely végül a menekvés útját kínálja valamennyiük számára.

Mielőtt a fények örökre kihunynak...

AZ EGYETLEN MEGOLDÁS A MENEKÜLÉS!

Jeanne DuPrau regényéből a Walden Media, a Narnia krónikái: Caspian herceg és Az oroszlán, a boszorkány és a ruhásszekrény című filmek alkotósztaója készített mozifilmet.

A KÖNYVET MEGTALÁLOD

A KÖNYVESBOLTOKBAN

VAGY AKÁR MEG IS NYERHETED!

Olvass tovább!

Az utasítások

A mikor Szikraváros épp csak megépült, de még senki sem lakta, a főépítész és a helyettese kimerülten leroskadtak, és a jövőről kezdtek beszélgetni.

– Legalább kétszáz évig nem szabad majd elhagyniuk a várost – jelentette ki a főépítész. – Vagy talán még kétszázhusz évig sem.

– Elég hosszú idő lesz az? – kérdezte a helyettes.

– Úgy kell lennie. Nem tudhatjuk biztosan.

– És amikor eljön az idő – folytatta a helyettese –, honnan tudják majd, hogy mit kell tenniük?

– Természetesen ellátjuk őket a szükséges utasításokkal – válaszolta magától értetődően a főépítész.

– De ki fogja őrizni az utasításokat? Kiben bízhatunk, hogy biztonságban és titokban tartja majd őket egész idő alatt?

– A város polgármestere fogja gondját viselni az utasításoknak – felelte a főépítész. – Egy időzített zárral ellátott dobozba helyezük majd őket, amelyet úgy állítunk be, hogy a kellő időpontban kinyíljon.

– Na, és eláruljuk majd a polgármesternek, mi rejlik abban a dobozban? – érdeklődött a helyettes.

– Semmiképp. Annyit mondunk majd neki, hogy olyan információt tartalmaz, amelyre egyelőre nem lesz szükségük, és nem is szabad látniuk, amíg a doboz magától fel nem tárul.

– Tehát az első polgármester a következőre hagyományozza majd a dobozát, az pedig az utána következőre, és így tovább évek hosszú során át, rendületlenül őrizve a titkot egész idő alatt?

- Mi mást tehetnénk? - kérdezte tehetetlenül a főépítész.
- Ebben a vállalkozásban az égvilágon semmi sem bizonyos. Lehet, hogy addigra már senki sem lesz a városban, vagy már nem is fog létezni számukra biztonságos hely idefenn, ahová visszatérhetnének.

Így tehát az első polgármester megkapta a becses dobozt. Figyelmeztették, hogy gondja legyen rá, majd ünnepélyesen megeskették, hogy megőrzi a titkot. Amikor megöregedett, és polgármesteri megbízatása lejárt, gondosan beszámolt utódjának a dobozkáról, aki szintén gondosan őrizte a titkot, ahogyan az utána következő is. Hosszú éveken át minden a terv szerint haladt. Ám Szikraváros hetedik polgármestere már kevésbé volt tiszteletre méltó, mint az elődei, de annál nagyobb kétségbeesés gyötörte. Beteg volt - az a tüdőbetegség támadta meg őt is, ami akkoriban oly gyakori volt Szikraváros lakosai között. Azt gondolta, hogy a doboz talán olyan titkot őriz, ami megmenthetné az életét. Előhozta hát rejtekhelyéről, a Gyülekezet Háza pincéjéből, és hazavitte. Ott azután nekiesett egy jókora kalapáccsal.

Ereje azonban már fogytán volt. Csak annyit sikerült elérnie, hogy a doboz teteje kissé behorpadt. Mielőtt pedig visszavihette volna hivatalos rejtekhelyére, vagy akár szólhatott volna róla az utódjának, hirtelen meghalt. A doboz egy szekrény aljára került, betuszkolva néhány régi táska és csomag mögé. Ott lapult, anélkül, hogy bárki felfigyelt volna rá. Teltek az évek, amíg végül eljött az idő, és a zár szép csendesen kipattant.

A Sorsolás napja

Szikravárosban mindig sötét volt az ég. Az egyedüli fényforrást az épületeken és nagyobb terek közepén magasodó póznákra szerelt, hatalmas reflektorok szolgáltatták. Amikor a lámpák világítottak, sárgás ragyogásukkal borították be az utcákat. Az arra sétáló emberek hosszú árnyai előbb megrövidültek, majd ismét megnyúltak lépteik nyomán. Amikor a lámpákat kikapcsolták, ami rendszerint este kilenc és reggel hat óra között történt, a városra olyan átláthatatlan sötétség borult, mintha az emberek bekötött szemmel járkáltak volna.

Ez az éji sötétség néha a nap kellős közepén is rájuk ijesztett. Szikraváros már igen régi volt, és minden része, így a villanyvezetékek is, sürgős javításra szorultak. Így hát a fény időnként megremegett, majd ki is aludt. A város lakosai számára ezek a pillanatok valóságos rémálmot jelentettek. Amint megtorpannak az utca közepén, vagy épp a döbbenettől dermedten álltak otthonukban, még megmozdulni is féltek a sűrű feketeségben. Eszükbe jutott valami, amiről pedig teljes szívükből szerettek volna megfeledkezni: hogy egy napon a város fényei kialszanak, és talán sosem villannak fel újra.

Ám az élet többnyire a megszokott mederben folydogált. A felnőttek végezték a munkájukat, az ifjabbak pedig, tizenkét éves korukig, iskolába jártak. Utolsó tanévük legutolsó napján, amelyet a Sorsolás napjának neveztek, ők is megkapták saját feladataikat.

A végzős diákok Szikraváros egyetlen iskolájának 8. tantermét foglalták el. A 241. év Sorsolás napján ebben a teremben

- bár máskor életteli zsongás töltötte be ily kora reggel - néma csend honolt. Mind a huszonnégy diák egyenes derékkal, rezzenéstelenül ült asztala mögött, amelyet bizony már mind jócskán kinőttek. Várakoztak.

Az asztalokat hatosával négy szabályos sorba rendezték, egyiket a másik mögé. A negyedik, legutolsó sorban üldögélt egy nyúlánk lány, Lina Mayfleet. Hosszú, sötét hajának egyik tincsét tekergette az ujja körül, felcsavarta, majd lecsavarta, újra és újra. Időnként rongyos köpenyének egy kiszabadult cérnaszálát húzogatta, vagy lehajolt, hogy felhúzza a zokniját, amely különös hajlandóságot mutatott arra, hogy egészen a bokájáig csúszszon. Eközben pedig egyik lábával halkán topogott a padlón.

A második sorban egy Doon Harrow nevű fiú foglalt helyet. Nyakát a válla közé húzta, szemét behunyva összpontosított, két kezét szorosán összekulcsolta. A haja kócos volt, mintha már jó ideje nem fésülködött volna. Két szemöldöke sűrű volt és sötét, ettől legjobb pillanataiban komolynak látszott, ám amikor feszült volt, vagy épp mérges, szigorú vonallá húzódtak össze a homlokán. Barna kordbársony kabátja oly régi volt, hogy a bordái már teljesen kisimultak.

A lány és a fiú - mindketten kétségbeesetten fohászkodtak magukban. Doon kívánsága egészen határozott volt. Újra és újra elismételte magában, ajkai alig mozdultak, mintha valóra válthatta volna pusztán azzal, hogy ezerszer is elmondja. Lina inkább képekben fogalmazta meg a saját kívánságát. Lelki szemei előtt szinte már látta magát, amint vörös kabátjában száguld a város utcáin. Olyan tisztán és valóságghűen rajzolta meg e képet, ahogyan csak tudta.

Lina hirtelen felpillantott, és körbejártatta tekintetét az osztálytermen. Némán búcsút vett mindentől, amit már oly hosszú ideje ismert. Elköszönt Szikraváros sebhelyekkel tarkí-

tott fakeretében díszelgő térképétől és a szekrénytől, amelynek polcain ott sorakozott a Számok Könyve, a Betűk Könyve és Szikraváros Könyve. Elbúcsúzott a szekrény fiókjaitól, amelyek az „Új papír” és „Régi papír” felirat díszelgett. Elkészönt a mennyezeten lógó három lámpától, amelyek mindig, bárhol ült is, árnyékot vetettek az oldalra, amelyre éppen írt. Végül búcsút vett tanárnőjüktől, Miss Thorntól is, aki épp befejezte az utolsó tanítási nap alkalmából betanult búcsúbeszédét, amelyben szerencsét kívánt nekik hamarosan kezdődő valódi életükhöz. Most pedig, amikor már végképp kifogyott a mondanivalójából, az íróasztala mögött álldogált válla köré tekert, kopott stólájában. Ám a polgármester, a nagyra becsült díszvendég továbbra sem érkezett meg.

Valakinek a cipője előre-hátra csusszant a padlón. Miss Thorn felsóhajtott. Abban a pillanatban az ajtó hatalmas zörrenéssel kitárult, és a polgármester rontott be rajta. Idegesnek látszott, mintha a gyerekek késtek volna el az ünnepélyes sorolásról.

- Üdvözlöm, Polgármester úr! - szólította meg Miss Thorn. Kezet nyújtott neki.

A polgármester mosolyt erőltetett az arcára.

- Kisasszony - felelte, miközben megfogta a nő kezét.
- Üdvözlötem! Hát, eltelt egy újabb év!

A polgármester termetes, keménykötésű ember volt, deréktájton pedig olyan széles, hogy két karja lengedező szalmaszálnak tűnt mellette. Egyik kezében kisméretű vászonzsákot tartott.

Nehézkesen a terem elejére lépkedett, és szembefordult a diákokkal. Szürke, petyhüdt arcán a bőr mintha nem is lett volna valódi: szinte meg sem rezdült, kivéve, amikor arra a különös mosolyra húzódott, mint most is.

- Végzős, ifjú hallgatóink! - kezdte beszédét a polgármester. Szünetet tartott, és végigpásztázta kutató tekintetével az osztály-

termet. Pillantása mintha mélyen a fejből indult volna útjára. Lassan bólintott. – Elérkezett a Sorsolás napja, nem igaz? Igen. Először megfelelő oktatásban részesülünk. Azután pedig együtt szolgáljuk szorgalmasan a városunkat. – Tekintetét ismét végigjártatta a figyelmes diákok sorain, majd újra bólintott, mintha valaki megerősítette volna, amit az imént mondott. A kis zsákot Miss Thorn asztalára helyezte, és megpihentette rajta a kezét. – Na, és vajon mi lesz az a szolgálat? Talán épp erre vagytok most kíváncsiak. – Ismételten az ajkára varázsolt egy mosolyt, lankadt arca ezernyi ráncba húzódott.

Lina tenyere jéghideg volt. Köpenyét maga köré csavarta, kezét két térde közé szorította. Kérem, siessen, Polgármester úr! – könyörgött némán. – Hadd válasszunk, hadd legyen már vége! – Doon, a saját gondolatai között, ugyanezt mormolta, a kérem szót leszámítva.

– Valamire érdemes lesz emlékeznetek – folytatta a polgármester, miközben mutatóujját a magasba tartotta. – A feladat, amelyet a mai napon kihúztok magatoknak, három évre szól. Azután következik az Értékelés. Jól végzitek-e a rátok bízott munkát? Rendben. Akkor megtarthatjátok. Netán kudarcot vallottatok? Máshol talán nagyobb szükség volna a szolgálataitokra? Új megbízást kaptok. Rendkívül fontos – mondta, és közben ujjával az osztályra bökött –, hogy... Szikravárosban minden... tennivalót elvégezzünk. Még hozzá rendesen.

Felkapta a zsákot az asztalról, és széthúzta rajta a varrást.

– Nos hát. Akkor kezdhetjük. A dolog igazán egyszerű. Egyesével kijöttök ide. Belenyúltok ebbe a zsákba. Kivesztek belőle egy papírdarabot. Végül hangosan olvassátok is fel, ami rajta áll! – Mosolygott és bólintott. – Ki szeretne első lenni?

Senki sem mozdult. Lina lebámult az asztalára. Hosszú csend következett. Végül Lizzie Bisco, Lina egyik legjobb barát-nője pattant fel a helyéről.

- Én szeretnék első lenni! - jelentette be izgatott, magas hangján.

- Csodás. Lépj hát előre!

Lizzie odasétált, és megállt a polgármester előtt. Narancsvörös haja miatt a lány lángoló szikrának látszott mellette.

- Most húzz egyet! - A polgármester egyik kezével kinyújtotta felé a zsákot, a másikat pedig a háta mögé rejtette, mintha azt akarta volna mutatni, hogy nem kíván beleavatkozni.

Lizzie belenyúlt a zsákba, és előhúzott belőle egy szorosan összehajtogatott papírdarabot. A lány óvatosan széthajtogatta. Lina nem láthatta Lizzie arcát, ám tisztán hallotta a hangjából áradó csalódottságot, miközben fennhangon olvasta:

- Raktárírnok.

- Nagyszerű - jegyezte meg a polgármester. - Igen fontos feladat.

Lizzie visszakullogott az asztalához. Lina bátorítóan rámosolygott, de Lizzie savanyú arcot vágott. A raktárírnoki állás ugyan nem számított rossz munkának, ám hihetetlenül egyhangú volt. A raktárírnokok egy hosszú pult mögött ültek egész nap, felvették a rendeléseket Szikraváros kereskedőitől, majd kiküldték a szállítókat, hogy felvegyék a kért árukat a város utcái alatt húzódó hatalmas raktárhálózatból. Ezek a raktárak mindenféle készletet tartalmaztak - konzervételeket, ruhákat, bútorokat, takarókat, izzókat, gyógyszereket, edényeket, papírkötegeket, szappant és még több izzót - mindent, amire Szikraváros lakosainak csak szükségük lehetett. Az írnokok megállás nélkül a főkönyvek fölött görnyedtek, feljegyezték az összes megrendelést, ami beérkezett, és minden árut is, ami csak kiment.

Lizzie képtelen volt nyugodtan ülni egy helyben. Valamilyen más feladat valószínűleg jobban illett volna hozzá - gondolta magában Lina -, a hírvivő, talán. Ez volt az a munka, amelyre

Linának is vágyott a szíve. A hírvivők egész nap az utcákon száguldoztak, minden helyet bejártak, mindent a saját szemükkel láthattak.

- Következő! - harsogta a polgármester.

Ezúttal egyszerre ketten is felálltak, Orly Gordon és Chet Noam. Orly gyorsan visszacsusszant a székére, Chet pedig lassan odalépett a polgármesterhez.

- Válassz, fiatalember! - biztatta a férfi a fiút.

Chet választott. Kihajtogatta a papírcetlit.

- Elektroműszerész-segéd - olvasta, és széles arcán még szélesebb mosoly terült el. Lina meghallotta, amint valaki hangosan beszipantja a levegőt. A hang irányába pillantott, és látta, amint Doon a szájára tapasztja a kezét.

Senki sem tudhatja bizonyosan, hogy pontosan mely feladatok kerülnek kisorsolásra az adott évben.. Voltak olyan évek, amikor több jó munka is terítékre került, mint például a melegházi segéd, óramester-asszisztens vagy hírvivő, kellemetlen munkából pedig egy sem akadt. Máskor viszont olyan feladatok is előfordultak, mint a csatornamunkás, a szemétválogató vagy a penészvakaró. Ám legalább egy vagy két elektroműszerész-segédre is szükség van minden évben. Szikravárosban a villamoshálózat karbantartása volt a legfontosabb feladat, és több ember dolgozott rajta, mint bármi más.

Orly Gordon következett. Épület-helyreállítási asszisztens lett belőle, ennél megfelelőbbet Orly nem is húzhatott volna. Erős lány volt, és kedvelte a nehéz munkát. Vindie Chance melegházi segéd megbízatást kapott. Óriási mosolyt küldött Lina felé, miközben visszasétált az asztalához. Claryvel fog dolgozni - gondolta magában Lina. - Szerencsés. Eddig senki sem kapott kimondottan kellemetlen munkát. Talán ez alkalommal egyetlenegy sem akad majd!

Ez a gondolat némi bátorságot öntött belé. Azonkívül elju-

tott arra a pontra, amikor a feszültségtől rendszerint örülten fájni kezdett a gyomra. Ezért amint Vindie leült – még mielőtt a polgármester azt mondhatta volna, hogy „következő” –, fel pattant a székéről, és előrelépett.

A kis táská szövege fakó zöld volt, és egy fekete zsinór tartotta össze a szájánál. Lina egy pillanatig még habozott, majd belenyúlt a zsák mélyére, ujjaival megkavarta a papírdarabokat. Úgy érezte, mintha egy magas épület tetejéről készülné leugrani. Kihúzott egyet.

Széthajtogatta. A szavakat fekete tintával írták, takaros, apró betűkkel. Csatornamunkás. Lina meredten bámulta a cetlit.

– Hangosan, légy oly kedves! – sürgette a polgármester.

– Csatornamunkás – suttogta fojtott hangon Lina.

– Hangosabban! – szólt rá a férfi.

– Csatornamunkás – ismételte Lina, a hangja hangosan és rekedten zengett. Az osztály együttérző sóhajban tört ki. Lina tekintetét a földre szegezte, majd visszasétált az asztalához, és lerokkadt a székére.

A csatornamunkások a raktárok alatt dolgoztak az alagutak mély labirintusában, ahol a város szennyvízvezetékei futottak. Idejük nagy részét azzal töltötték, hogy betömték a réseket és kicserélték a csövek illesztéseit. Nyirkos, dermesztő munka volt, és nem is veszélytelen. Sebes, föld alatti folyó zubogott keresztül a Csatornaműveken, és bizony néha előfordult, hogy valaki belezuhant a vízbe, és örökre nyoma veszett. Időnként az is előfordult, hogy emberek tűntek el az alagutakban, ha túl messzire kóboroltak.

Lina elkeseredetten meredt a B betűre, amelyet valaki még réges-régen belekarcolt asztalának lapjába. Tulajdonképpen bármi más munka jobb lett volna csatornamunkás helyett. Nála a melegházi segéd szerepelt a második helyen.

Vágyakozva képzelte maga elé a melegházak párás levegőjét és földjének illatát, ahol együtt dolgozhatott volna Claryvel, a melegházak vezetőjével, akit egész életében jól ismert. Persze egy orvosi asszisztens feladatkörével is megelégedett volna. Sebktözés és csontforrasztás. A csőfoltozásnál még az utcaseprés és a kocsihúzás is sokkal jobb lett volna. Akkor legalább a föld felszínén maradhatna, ahol tér és emberek veszik körül. Úgy képzelte, hogy alászállni a Csatornaművek birodalmába olyan érzés lehet, mint amikor az embert élve eltemetik.

Egyenként, a többi diák is húzott magának megbízatást. Senki más nem kapott olyan nyomorult munkát, mint ő. Végül az utolsó diák is felemelkedett a székéről, és előresétált.

Doon volt az. Sötét szemöldökét összehúzta, minden idegszálával a feladatára összpontosított. Lina látta, ahogyan a fiú ökölbe szorította kezét a teste mellett.

Doon benyúlt a zsák mélyére, és kihúzta belőle az utolsó papírdarabot. Egy percig habozott, miközben kezében továbbra is a papírt szorongatta.

– Gyerünk hát! – sürgette a polgármester. – Olvasd!

Doon kihajtogatta az összegyűrt cetlit, és felolvasta:

– Hírvivő. – Haragosan ráncolta a homlokát, összegyűrte a kezében tartott papírt, és a földhöz vágta.

Linának még a lélegzete is elakadt. Az egész osztály meglepetten sugdolózni kezdett.

A polgármester hangosan beszippantotta a levegőt, és dühösen pislogott a fiúra.

– Szégyentelen! – mordult rá, miközben ádáz tekintettel méregette Doont. – Miféle gyerekes megnyilvánulása ez az indulatoknak! A tanulóknak örvideniük kell annak, hogy szolgálhatják a várost. Szikraváros virágozni fog, ha a polgárai... megtesznek... minden tőlük... telhetőt.

- De hát a város egyáltalán nem virágzik! - tiltakozott Doon.
- A lámpák fénye állandóan kialszik! Nélkülözünk, mindenből nagy a hiány! Ha ezt mi csak ölbe tett kézzel nézzük, végül valami rettenetes fog történni!

Lina dübörgő szívvel hallgatta a fiú szavait.

Mi történt Doonnal? Mitől borult ki ennyire?

Túl komolyan vette ezt az egész sorshúzást, ahogy minden mást is.

Miss Thorn odalépett Doon mellé, és egyik kezét a fiú vállára fektette.

- Most inkább ülj le! - mondta csendesen. Doon azonban állva maradt.

A polgármester dühösen méregette a fiút. Pár pillanatig nem szólt egyetlen szót sem. Azután elmosolyodott, megmutatva szabályos, szürke fogsorát.

- Miss Thorn - fordult a tanárnőhöz -, ki ez a figyelemre méltó fiatalember?

- A nevem Doon Harrow - mutatkozott be Doon.

- Emlékezni fogok rád - ígérte a polgármester. Hosszú, fürkésző tekintetet vetett Doonra, majd az osztály felé fordult, és ismét rájuk villantotta sajátos mosolyát.

- Szívből gratulálok mindnyájatoknak! - zengte. - Üdvözöllek benneteket Szikraváros dolgozói között! Miss Thorn! Osztály! Köszönöm a figyelmet.

A polgármester kezét rázott Miss Thornnal, majd távozott. A diákok is fogták a kabátjukat, kalapjukat, és szép sorban kivonultak a teremből. Lina együtt sétált végig a Széles Folyosón Lizzie-vel, aki együttérzőn vigasztalta.

- Szegényke! Meg voltam győződve, hogy én jártam pórul, de te kaptad a legrosszabbat! Szerencsésnek érzem magam hozzád képest.

Amikor kiléptek az ajtón, Lizzie elköszönt, és sietve elro-

hant, mintha Lina balszerencséje valamilyen ragadós betegség lett volna.

Lina egy pillanatig még álldogált a lépcsőkön, végignézett a Fő téren, ahol az emberek szaporán lépkedtek, kényelmesen beburkolózva kabátjuk és sáljuk meleg ráncaiba, vagy éppen egymással beszélgettek az óriás utcai lámpák fényáradatában. Egy piros hírvivőkabátot viselő fiú rohant egyenesen a Gyülekezet Háza felé. Az Otterwill utcán egy férfi krumpliszákokkal megpakolt kocsit húzott. A teret körülvevő épületekben pedig kivilágított ablakok sorai tündököltek világossárga és mély arany fényben.

Lina felsóhajtott. Ő itt akart lenni. Idefenn, ahol minden történt, nem pedig a föld alatt.

Valaki megveregette a vállát. Lina döbbsen hátrafordult, és Doont pillantotta meg a háta mögött. Keskeny arca holtsápadtnak tűnt.

– Cserélsz velem? – kérdezte a fiú.

– Cserélni?

– Cserélsz velem munkát? Nem akarom az időmet hírvivőként vesztegetni. Segíteni akarok abban, hogy a város megmeneküljön, és nem vagyok hajlandó mások pletykáit továbbíthatni egész álló nap.

Lina tátott szájjal bámult a fiúra.

– Inkább a Csatornaműveket választanád?

– Elektroműszerész-segéd szerettem volna lenni – vallotta be őszintén Doon. – De persze Chet a világért sem cserélné. A Csatornaművek volt nálam a második helyezett.

– De hát miért?

– Mert a generátor ott van a Csatornaművekben – válaszolta Doon.

Természetesen Lina is tudott a generátorról. Ez a gépezet valamiféle titokzatos módon, a folyó sodrásának erejét vil-

lamos energiává változtatta át a város számára. A Plummer utcán állva tisztán hallható volt az ősrégi szerkezet tompa morajlása.

- Látnom kell a generátort – folytatta Doon. – Van... néhány elméletem vele kapcsolatban. – Mindkét kezét zsebre vágta. – Szóval – sürgette –, cserélsz vagy nem?

- Igen! – kiáltotta Lina. – Hírvivő szeretnék lenni a legjobban!

Ami saját véleménye szerint egyáltalán nem volt haszontalan feladat. Igazán nem várhatta senki az emberektől, hogy végigdöcögjenek a városon, ahányszor közölni akartak valamit valakivel. A hírvivők összekötötték egymással az embereket. Neki nem számított, fontos munka volt-e vagy sem, a hírvivő megbízatás épp tökéletes volt Lina számára. Imádott száguldani. Akár örökké tudott volna futni! És különös előszeretettel fedezte fel a város minden egyes piciny részét és szegletét, ami persze hozzátartozott egy hírvivő munkájához.

- Akkor rendben – zárta le az egyezséget Doon. Átnyújtotta a lánynak gyűrött papírdarabkáját, amelyet minden bizonnyal mégis felvett a földről. Lina belekotort a zsebébe, kivette saját cetlijét, és odaadta a fiúnak.

- Köszönöm – mondta Doon.

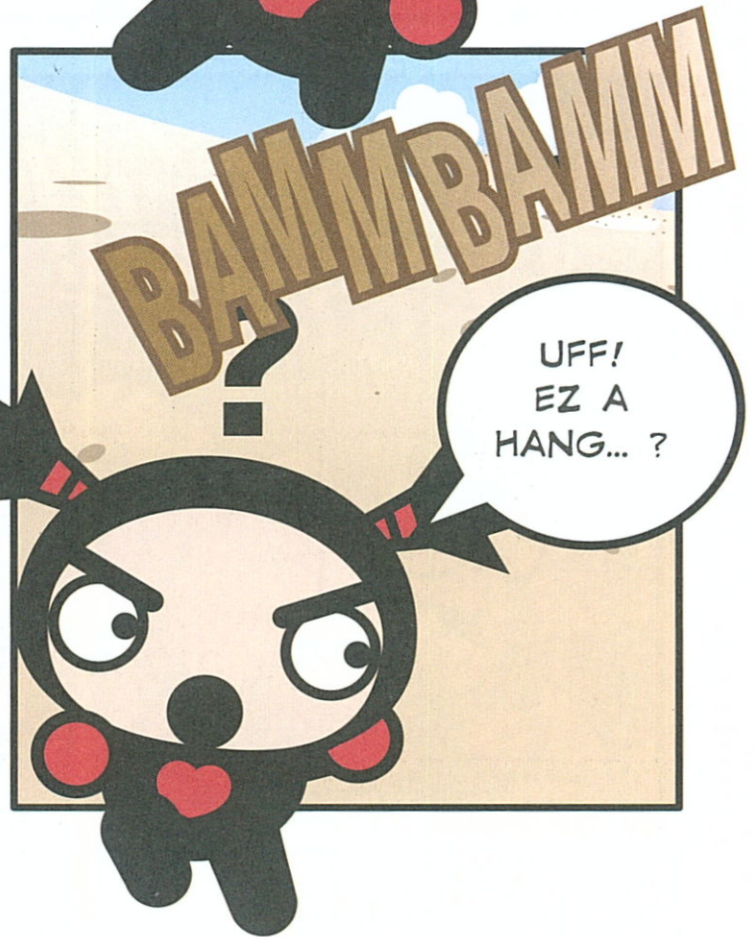
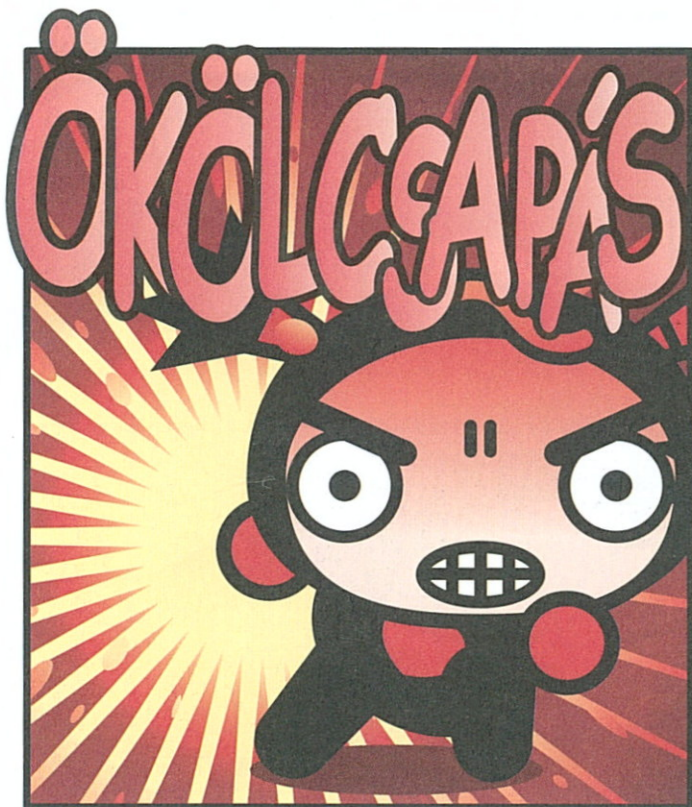
- Szívesen – felelte Lina. Hirtelen határtalan boldogság fogta el, és ha boldog volt, akkor mindig futnia kellett. Hármásával vette lefelé a lépcsőfokokat, és végigszáguldott a Széles utcán.

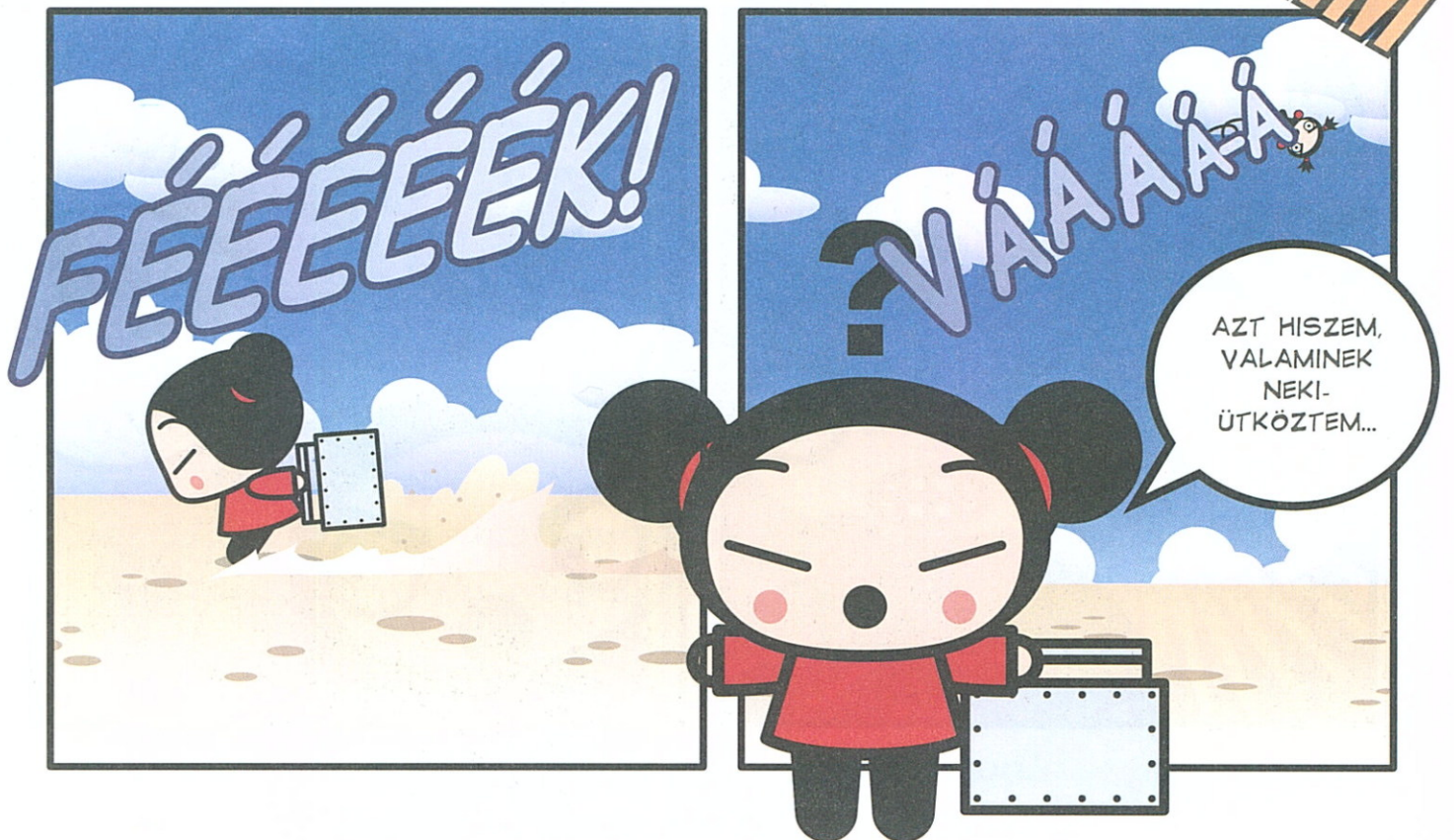
Ha szeretsz olvasni és tudni szeretnéd, hogyan folytatódik a történet, megnyerheted a három Szikraváros című könyv egyikét.

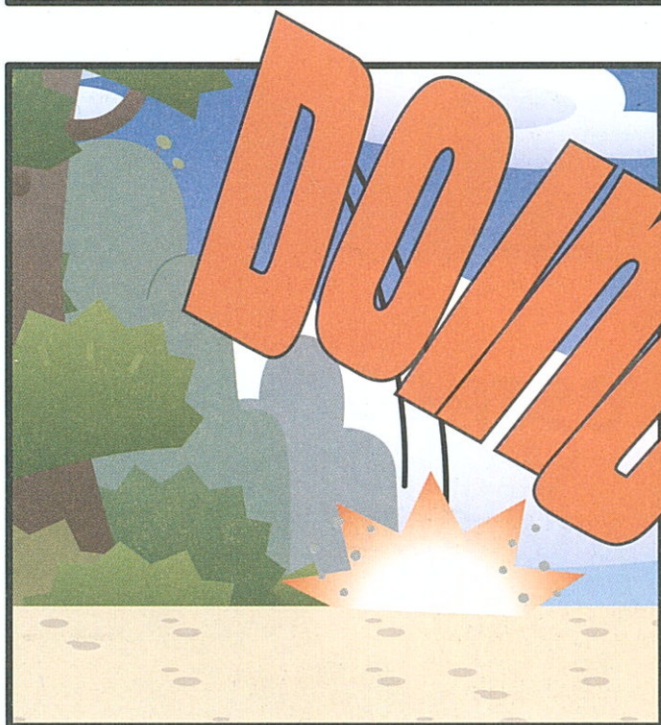
*Írd meg nekünk, a H₂O sorozat sellőinek nevét,
és részt vehetsz a könyvsorsoláson!*

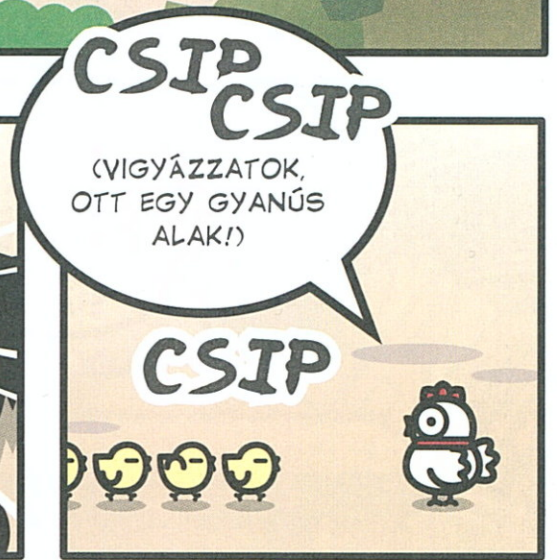
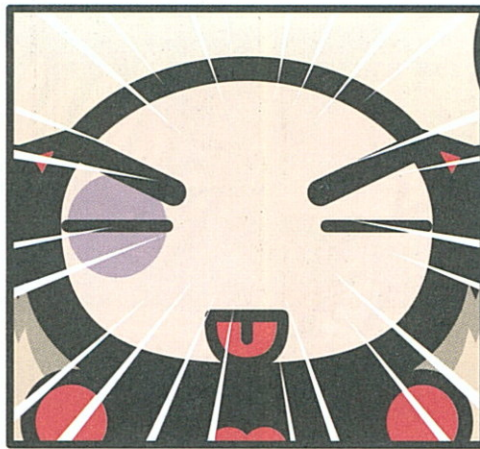
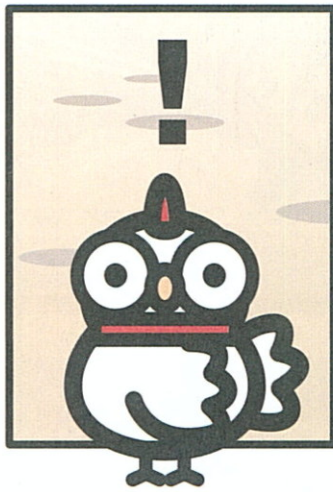
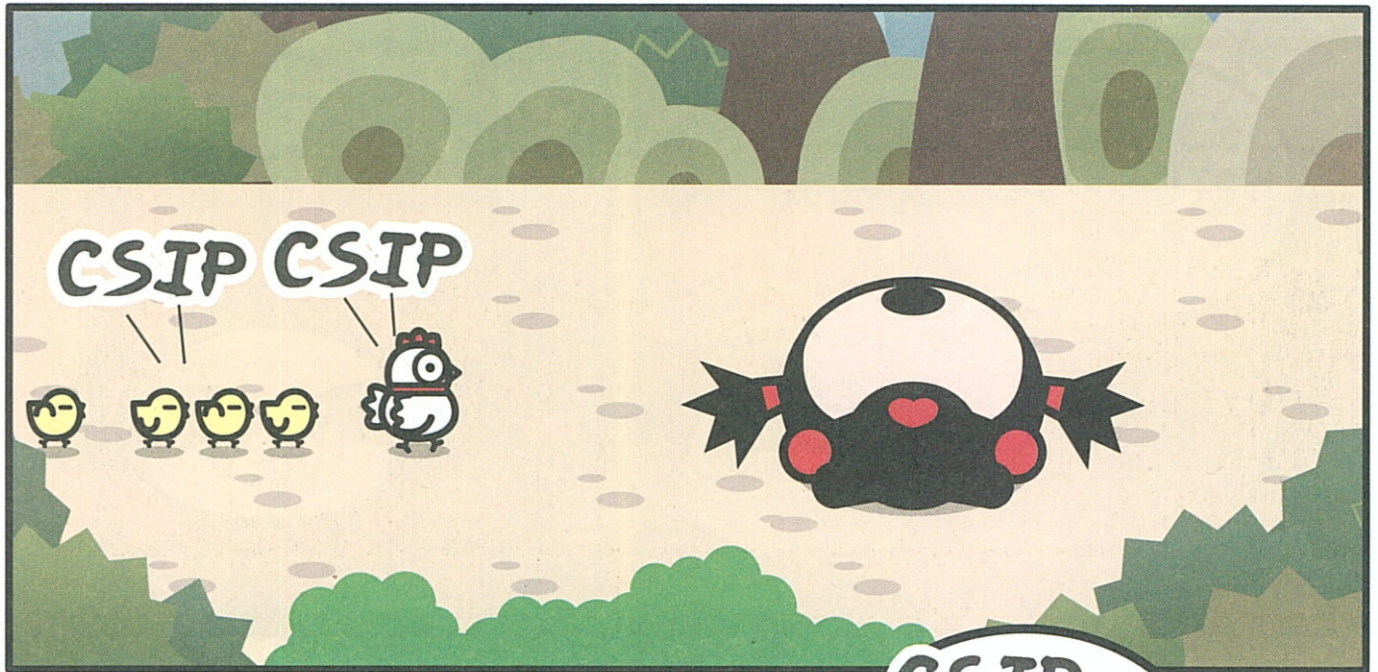
Beküldési határidő: 2009. március 26.

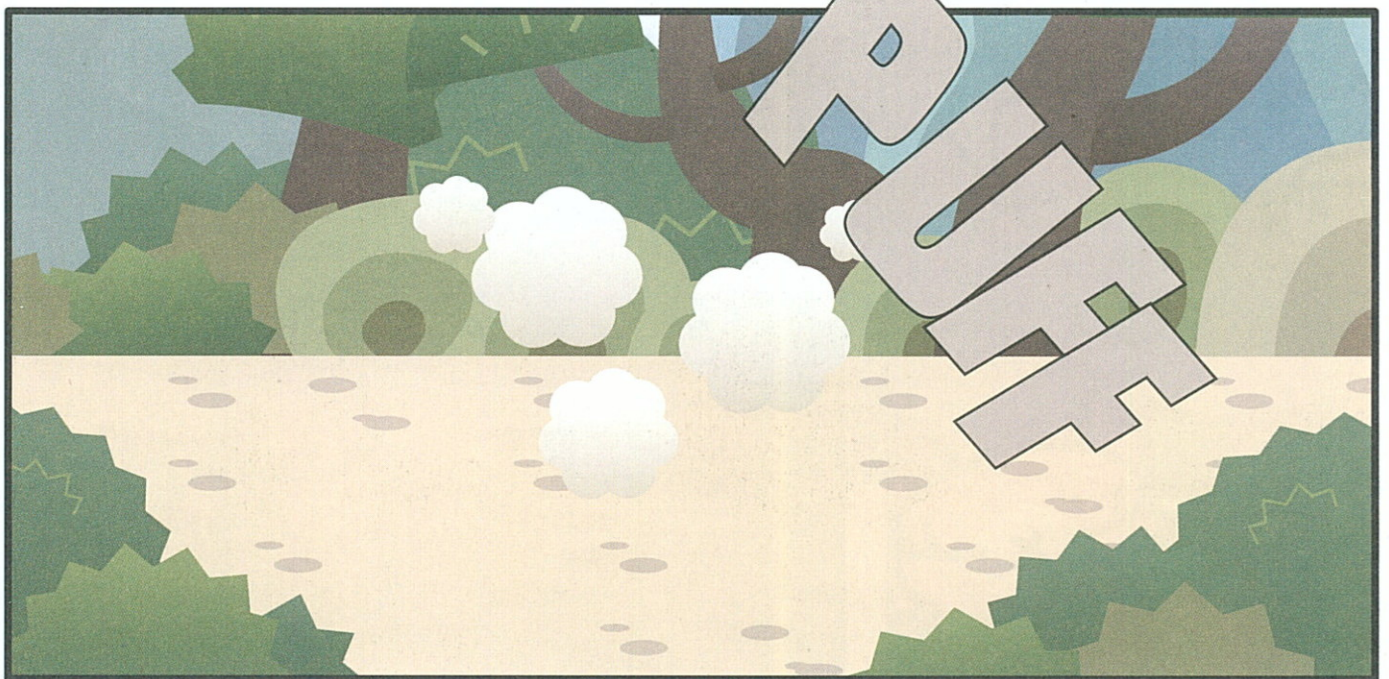
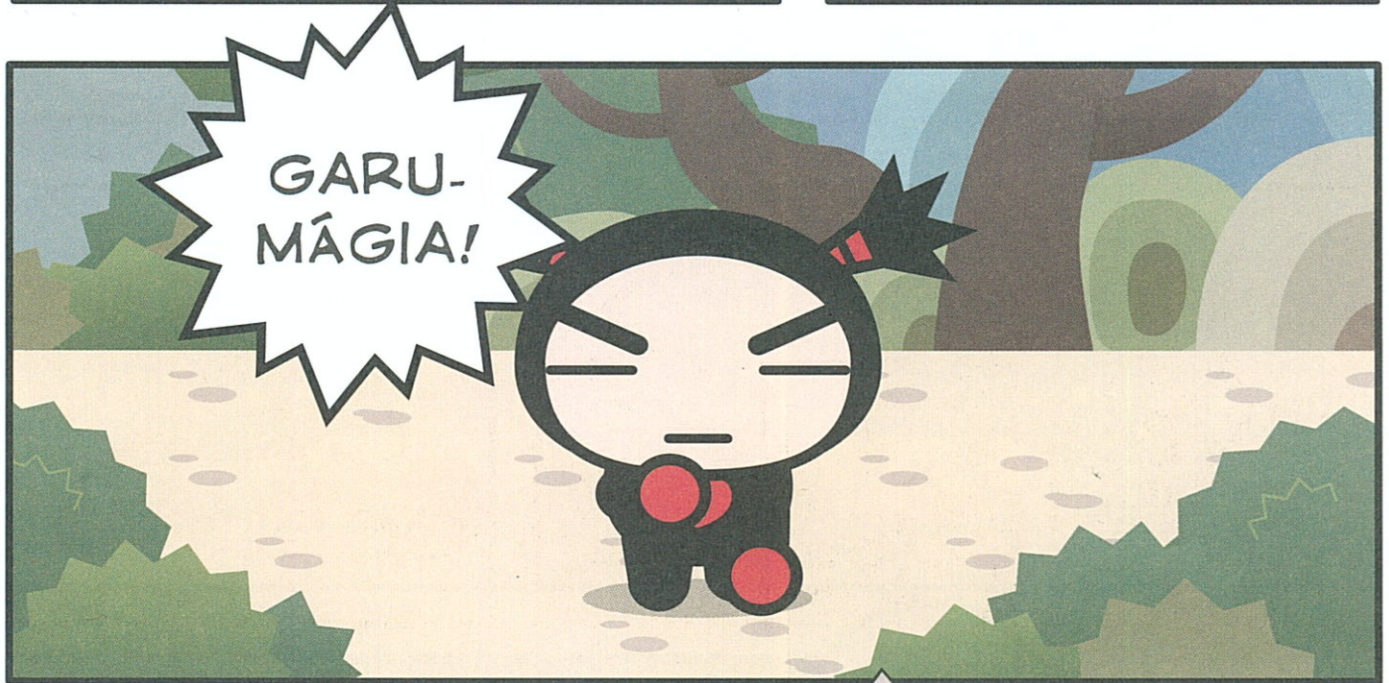
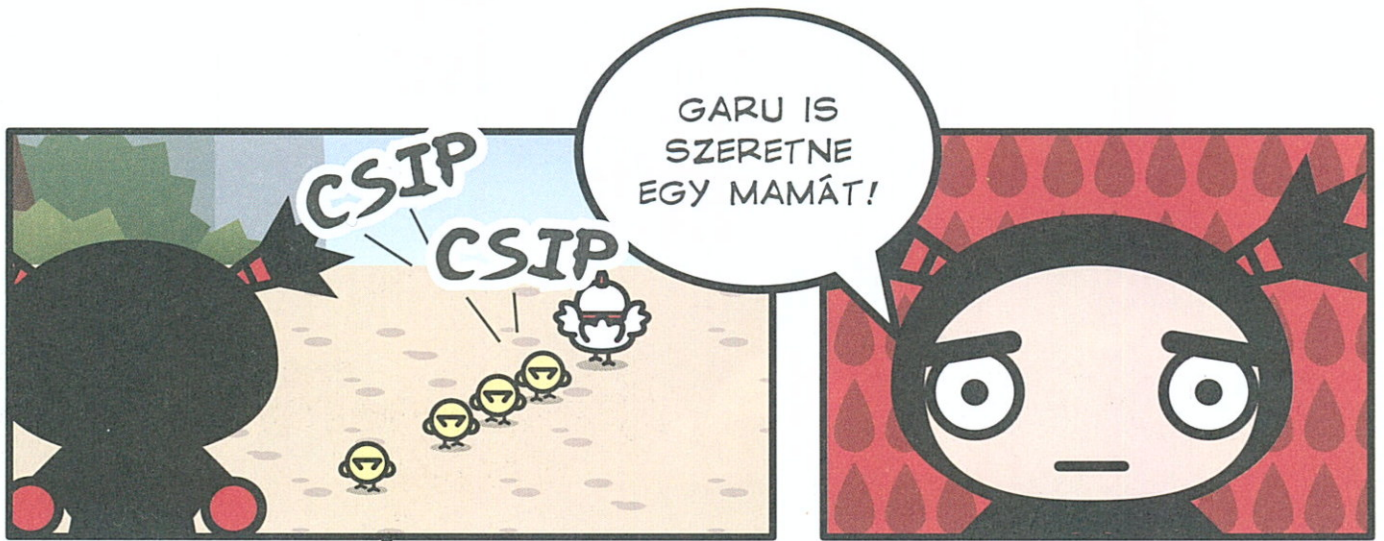
ÉS MOST JÖJJÖN
GARU SPECIÁLIS
TECHNIKÁJA:
A PAPIR-KÉZ-
SZÉL-TECHNIKA.

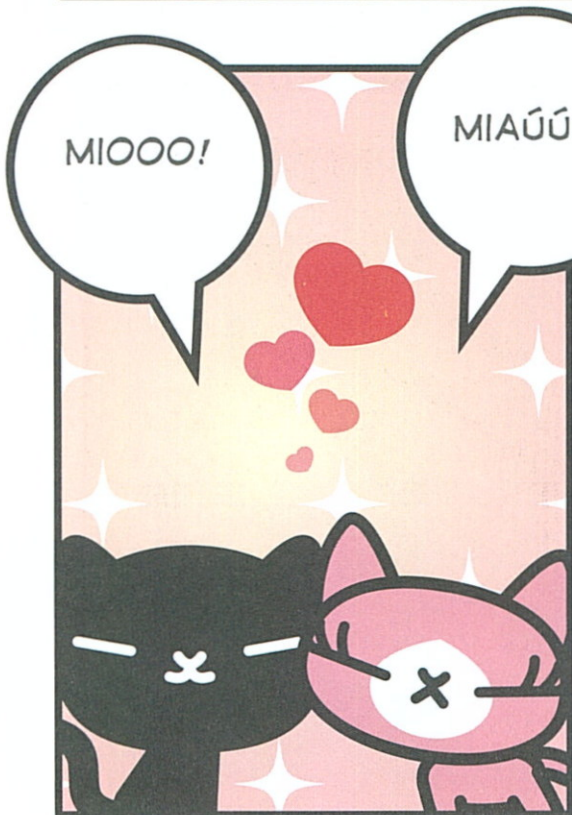
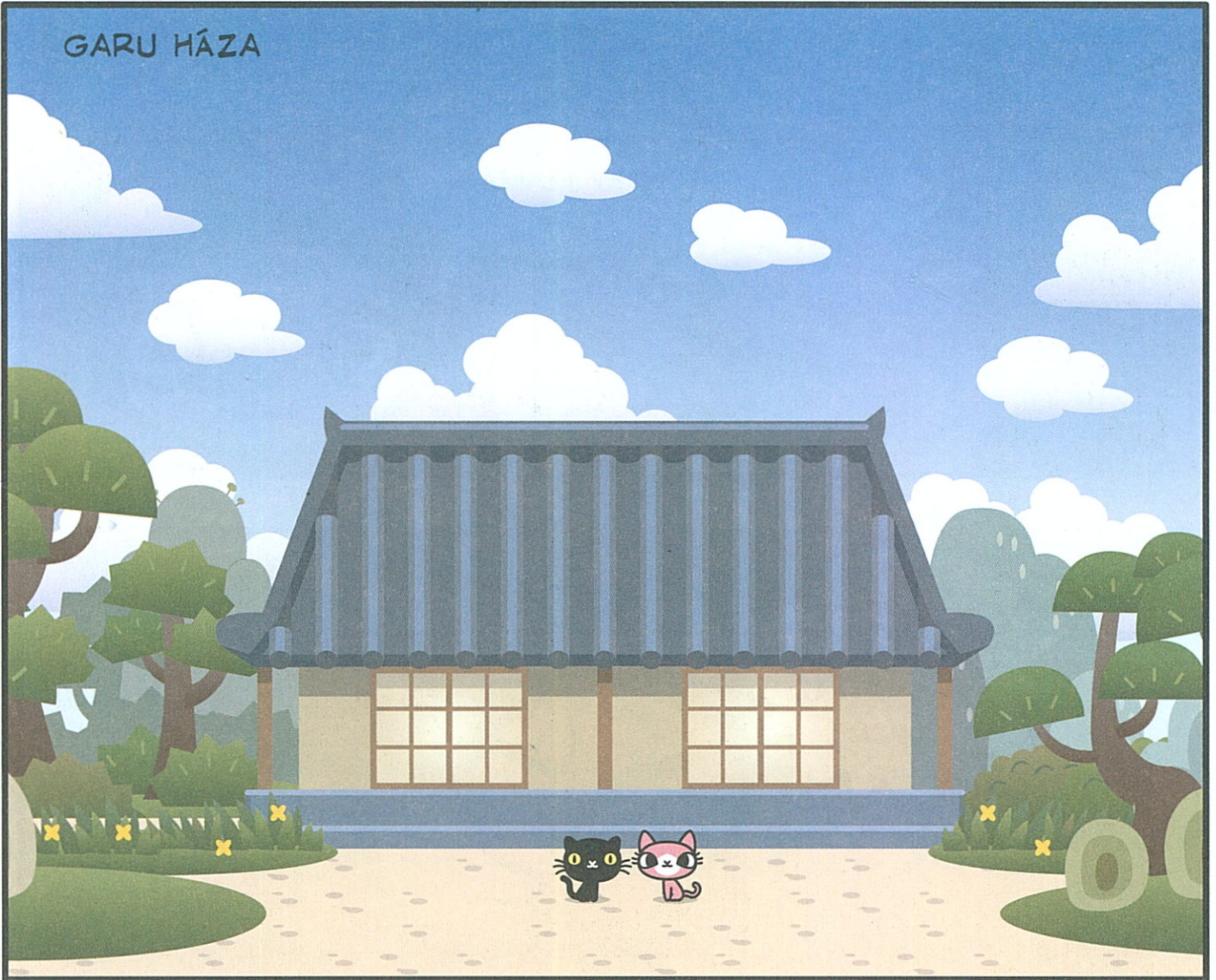

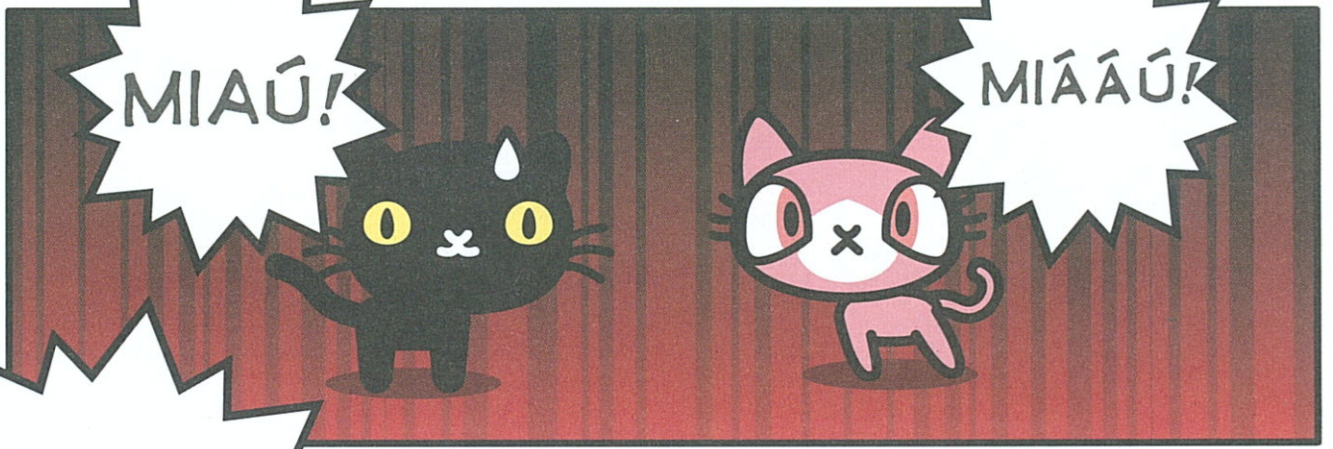
GARU HÁZA

KAPJUK
EL
ŐKET!!

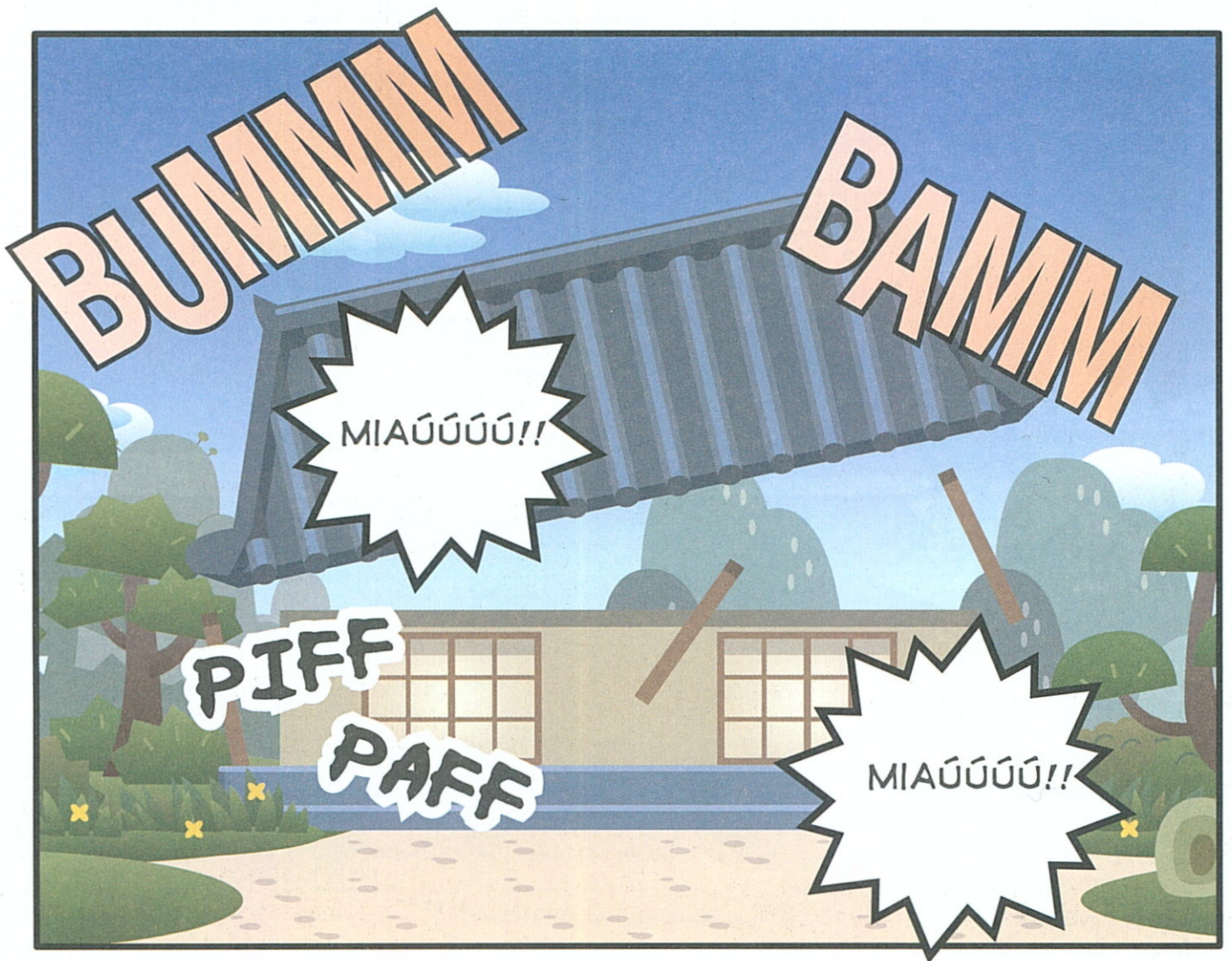
MIAŰ!

MIÁÁŰ!

MIÁÁÁ!

PIROS MYSTIC RANGER!

INTERJÚ

A következő néhány kérdést nem akárciknek tesszük fel! Interjúalanyaink az új filmsorozat, a Power Rangers Mystic Force főhőseit alakító színészek. Ebben a számban kezdjük azzal a hőssel, akit a piros ruha rejt: Firas Diranival.

K: Melyik karaktert alakítod a PR Mystic Force-ban?

V: Nick Russelt.

K: Mi volt a leginkább zavarba ejtő dolog, ami valaha is megtörtént veled?

V: Nos, talán az, amikor egy hotelben megégettem a kenyeret egy kenyérpíróban, és valamennyi füstjelző bekapcsolt.

K: Mennyire hasonlítasz arra a karakterre, akit alakítasz?

V: Azt hiszem semennyire. Én ugyanis a való életben inkább bohócalkat vagyok. Meglehetősem harsánynak, olyan mókamester típusnak tartom magamat, és persze néha bénázok is.

K: Hogyan jutottál ehhez a szerephez?

V: A Sidney-ben tartott meghallgatáson választottak ki.

K: Milyen tanácsot adnál azoknak, akik színészek akarnak lenni?

V: Mindig legyél felkészülve. Lehet, hogy csupán egyetlen esélyt kapsz az élettől, tehát légy bátor és eltökélt.

K: Szükség volt a szerepedhez valamilyen speciális képzésre?

V: A forgatás előtt két héten keresztül küzdősport- és kaszkadóredzésekre.

K: Hogyan csöppentél bele a színészkedésbe?

V: Mindig én szórakoztattam otthon a családot, szóval azt gondoltam, mért is ne próbálnám meg. És meg is próbáltam!

K: Hogyan írnád le azt a srácot, akit a PR Mystic Force-ban alakítasz?

V: Nick egy jószívű srác, aki könnyen begurul. Igazi lázadó: azonnal, gondolkodás nélkül cselekszik. Lojális és megbízható.

K: Melyik a kedvenc filmed?

V: Nincsen kedvenc filmem. Több a klasszikus, hogy választani tudnék közülük.

K: Mit élveztél a legjobban a forgatás alatt?

V: A megismerkedést az operatőri munkával, az akciójeleneteket és a kapcsolat kiépítését a többi színész és a csapat között.

A TV-ben minden nap!

SELLŐMÉSÉK

H₂O

egy vízcsepp elég

NEM CSAK
CSAJOKNAK!

Helló srácok! AJAJJ! Lehet, hogy néhányan még egyetlen részt sem láttatok ebből a szuper sorozatból? HUHH, ez bizony baaaaaj! Aki egy részt megnézi, az utána tuti, hogy minden nap odakapcsol rá!

EGY KIS FEJTÁGÍTÁS AZOKNAK, AKIK MÉG EGYETLEN RÉSZT SEM LÁTTAK!!! A sorozat három belevaló, vidám, és szép gimis csajszirol szól! Emma, Rikki és Cleo ránézésre hétköznapi lányok, de elég egyetlen vízcsepp, és máris... **SELLŐVÉ VÁLTOZNAK!** Ráadásul szuperhatalmuk van a víz felett! Hogyan lehetséges ez?

A történet egy furcsa és veszélyes kalanddal kezdődött. A három lány, Emma, Rikki és Cleo el-

hagyták az ismerős óceánpartot, és egy vad szigeten kötöttek ki, ahol egy sötét barlangra bukkantak a vulkán alatt. Mikor végre kijutottak a barlangból, egy tóba csöppentek! A telihold rásütött a tó vizére, különös fény támadt. **ÓÓÓ... UHHH! ÉS AKKOR MEGTÖRTÉNT A VARÁZSLAT!**

A lányok megesküdtek rá, hogy soha, senkinek, egyetlen szót sem mondanak az esetről! Azután hamar rájöttek, hogy szupererejük van, és egyesített erőikkel bárkit könnyedén megleckéztethetnek!

DE SEMELYIK TITOK NEM MARAD SOKÁIG TITOK! A lányok is lebuksnak!

ZANE, a helyi menő srác meglátja Emma uszonyát, amikor Emma egyszer kiment őt a vízből. Ettől kezdve megszállottan kutat a tengeri lény, azaz a lány után. Zane először nem túl jó fej. De azután kiderül róla, hogy mégis rendes, és csípi is a lányokat, különösen Rikkit szereti!

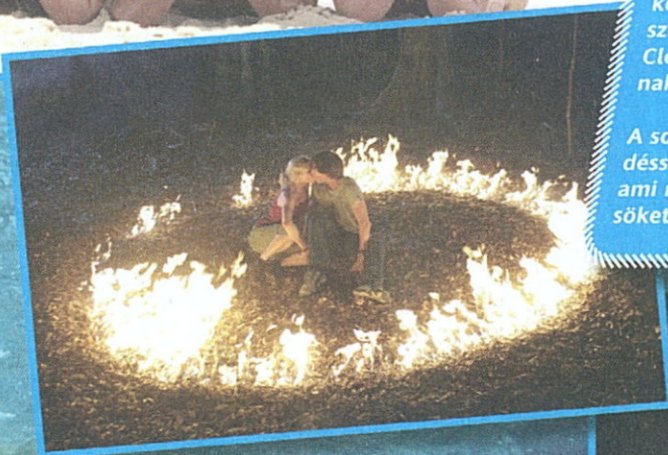

NAGY VÁLTOZÁSOK A MÁSODIK ÉVADBAN!

Új lány jön a városba, a neve Charlotte. Mindenben idegesítően jó, és hipp-hopp, az okos Lewis új barátnője lesz. Charlotte meg a sellőlányok nem igazán bírják egymást. Később Charlotte megkapja az összes különleges képességet, és azt képzei magáról, hogy ő a szupersellő.

Cleo, Rikki és Emma képességei is módosulnak.

A sorozat tehát tele van akcióval és vetélkedéssel! Az egyik fontos helyszín egy vízi park, ami már önmagában is izgi! Láthatok szörfösöket és hajósokat is!

LEWIS, a fiatal tudósjelölt is sokat foglalkozik a sellőlányok titkával. Cleo és ő gyerekkoruktól fogva barátok. Lewis megpróbálja tudományos módszerekkel megfejteni a varázslat titkát. **HE-HE! A VARÁZSLATOT NEM LEHET TUDOMÁNYOSAN MEGÉRTENI! EZT MINDENKI TUDJA!**

Na és persze Miss Chatham, a titokzatos idős hölgy sem maradhat ki! Ő is sellő volt valaha, ezért sok tanáccsal tudja ellátni a fiatal sellőlányokat. Miss

Chatham azonban feladta a sellőséget! **VAN TEHÁT REMÉNY?** Vajon lehetnek-e egyszer újra átlagos, hétköznapi 16 éves csajok hőseink? **ÉS VAJON AKARJÁK EZT?**

Nagy a vita arról, hogy melyik sellőlány a legkedvesebb. Sokan Emmát szeretik a legjobban, de van, akinek Rikki a kedvence... **NEKED KI A KEDVENCED?**

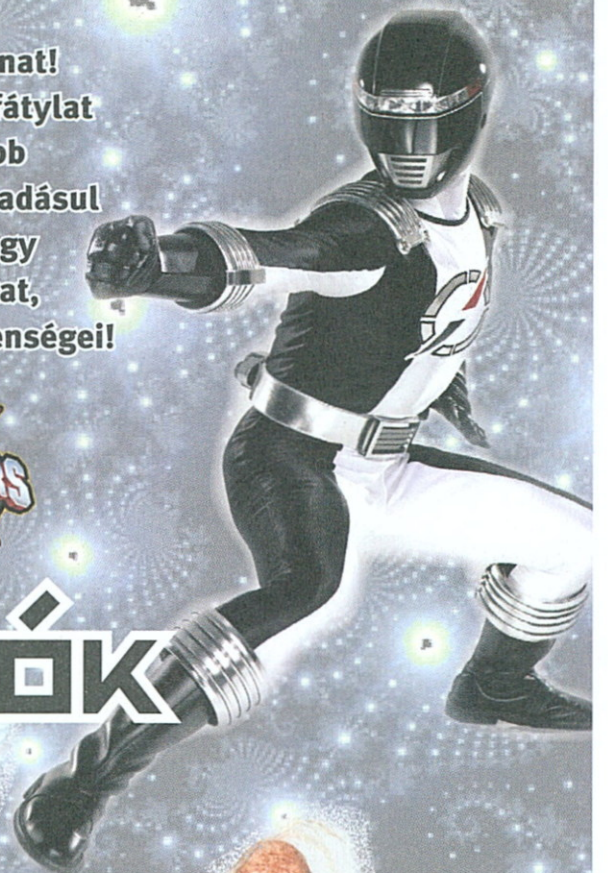
CLEO? Ő először megijed az új képességeitől, de azután a többiek segítségével belejön a dologba. Még a vizet

is meg tudja mozgatni az akaratával. A haja és a szeme barna.

RIKKI? Kék szemek, szőke haj, bájos mosoly. El se lehet képzelni szebbet. De vigyázat! Fel tudja forralni a vizet a pusztá akaratával! Nem veszélytelen!

VAGY EMMA? A fagyasztás a különleges képessége. De a hangulatot sosem fagyasztja meg maga körül! Céltudatos csajszi, sok önbizalommal! Mindenkit lendületbe hoz! A haja szőke, a szeme kék.

Elérkezett a nagy pillanat!
Végre fellebbentjük a fátylat
a sorozat legérdekesebb
hőséről, Tyzonnról! Ráadásul
pedig hozzád vágunk egy
adag gazfickót! Vigyázat,
jönnek a Rangerek ellenségei!

HŐSÖK ÉS GAZFICKÓK

Tyzonn nem más, mint a hihetetlen képességekkel megáldott Higan Ranger. Te mit tennél, ha egyszer csak képes lennél higannyá alakítani a testedet? Hogyan érkezett közénk? Úgy, hogy a Fearcat-eket követte a Földre. Igazságot akart szolgáltatni egy intergalaktikus kutató csapat haláláért. Azért is fájt neki a csapat elvesztése, mert egykor régen ő maga is a tagja volt. Itt a Földön nem várt boldogság éri. Kiderül, hogy Tyzonn menyasszonya mégis él. Azt hitték, hogy meghalt, amikor egy másik Fearcat, Czarar szikla omlást idézett elő.

A RANGEREK ELLENSÉGEI

Az Operation Overdrive-ban négy csoportja van az ellenségeknek, akikkel a Rangereknek meg kell küzdeniük. Ezek a gazfickók annak idején rátették mocskos mancsukat a Korona Aurora ékszereire is.

FLURIUS

Ő a legfőbb ellenség, aki nulla fok alatti hőmérsékleten él egy gleccseren, egy jégbarlangban, egy sereg gyalogos harcosal, a Chillerekkel körbevéve. Ő eredetileg ember volt, egészen addig, amíg meg nem kísérelte ellopni a Korona Aurorát. Ezek után ugyanis egy különös szörnyé változott, akinek fejéből és testéből jég nő ki. Bátyjával, Moltorral akarják véghez vinni gonosz tetteiket. Mack minden erejét felhasználva semmisítette meg Flurioust, ám ezzel saját magát is feláldozta.

NORG

Az önmagát az „Utolsó Yeti a Földön”-nek nevező lény, aki a hegyekben lakik. Vagyis lakott, egészen addig, amíg Flurius oda nem érkezett, és meg nem építette erődjét. Ezek után Norg Flurius cselédje lett, mindenféle alantas feladatoknak és véget nem érő erőszaknak volt kitéve. Norg folyamatosan új gazdájának kegyeit keresi, de sohasem sikerül közel férkőznie hozzá. Ügyefogyott, ártalmatlan, egyszerű, érzékeny lénynek tűnik, mint sem gonosznak.

A félelmetes Megazord

A Power Rangerek legyőzhetetlen alakja, a Megazord. Az öt Rangerből lesz egy, magában foglalja mindazt az erőt és tudást, amit az öt fiatal külön is tud. Ez az óriási figura egy igazán ütős játék, rajongóknak kihagyhatatlan! Rengeteg variáció,

a **Power Rangerek** járgányai is mind beleépülnek, de szét is szedheted és akár te is kialakíthatod azokat!

Bulldózer, lapátos autó, vagy a forgótárcsás csodajármű, a választás a tiéd, a **Megazord** útjába semmi sem állhat!

Megvédheted
a **Földet!**

Megtalálod őket az új Mintatvben™ meseboltokban, a budapesti Mintatvben™ Kölyökparadicsomban és a jobb játékboltokban!
www.mintatvben.hu

POWER RANGERS
OPERATION
OVERDRIVE

MISZTIKUS VICCEK

Te is tudod, hogy létezett korábban az a varázslatos dimenzió, ahol a Sötét és a Fény erői megvívták a Nagy Csátát. Az élőhalottakból álló sereg átvette az uralmat a föld felett. Megpróbálták elpusztítani az emberiséget és a misztikus világot. Ebben a sötét korszakban csak a remek viccek tartották a lelket a harcosokban. Nevessetek ti is a hősökkel!

Clower sétál az úton.
Egyszer csak egy elágazáshoz ér és megdöbbenve olvassa:
„Balra a szépek, jobbra az okosak”
Clower felsőhajt:
– Most szakadjak ketté?

Louie Andersont ébresztgeti az anyja:
– Kelj fel Louie, fél nyolc lesz öt
– NEM LESZ!!!

Az elefánt minden nap átsétál egy hangyabolyon, amit a hangyák elunnak és tervet szőnek. Amikor legközelebb arra megy az elefánt, az összes hangya egyszerre rárohan. Az elefánt megrázza magát, mire az összes hangya leesik, kivéve egyet. Erre a többiek:
– Gyerünk Józsi, fojtsd meg!!!

Kopogtatnak Louie éknál az ajtón, a fiú kinyitja. Sehol senki, valami azonban rángatja a nadrágját. Lenéz, és lát egy csuklyás, kaszás alakot. A kis halál megszólal:
– Ne félj, csak a hörcsögödért jöttem.

Hogyan lehet megkülönböztetni a zsiráfot a tehéntől?
– Nagyon egyszerűen.
Állítsd egymás mellé őket, s amelyik a zsiráf mellett van, az a tehén.

A farkas sétál az utcán, és meglepődve látja, hogy a nyuszika egy baseballütővel a kezében áll a sarkon. Odasétál hozzá és megkérdezi tőle:

– Mit állsz itt, nyuszika?
A nyuszi mereven ránéz, és lassan sziszegi a fogai közt:
– Bosszút.

Nancy mondja az anyukájának:

– Anyu megyek számocázni.
– De hiszen tél van!
– Tudom, tudom kesztyű, sapka, sál...

– Anya, gyere gyorsan, felborult a szekrény! – kiáltja Louie.

– Úristen, mi fog ehhez szólni apád! – sóhajt az anyja.
– Már tudja, alatta fekszik!

Két bagoly ül a fán. Az egyik megszólal.

– Hú. Huhú!
– Magadat ijesztged!

– Mi van a róka után?
– A farka.
– És mi van a róka előtt?
– Hányinger!

A KÉK MYSTIC RANGER

INTERJÚ

A következő pár kérdést nem másoknak tesszük fel, mint a csodálatos filmsorozat, a Power Rangers Mystic Force főhőseit alakító színészeknek! Ez esetben a kék ruhába bújt hölgyet, Melanie Vallejót faggatjuk.

Jetix: Kit játszol a Power Rangers Mystic Force-ban?

Melanie: Madisont, a kék Rangert.

J: Mi volt a legzavarbaejtőbb dolog, ami veled történt?

M: Túl sokszor kerültem ilyen helyzetekbe, el sem tudom mesélni. A legtöbbjük megbotlásos sztori; elég esetlen vagyok...

J: Mennyire hasonlítasz a karakterre, akit alakítasz?

M: Én sokkal kimozdulósabb vagyok, mint Madison. De a család és a barátok iránti kötődés, a rajongás a filmekért közös bennünk.

J: Hogy jutottál ehhez a szerephez?

M: A Sidney-ben tartott meghallgatáson.

J: Milyen tanácsot adnál azoknak, akik színészek akarnak lenni?

M: Dédelgess akkora álmokat, amekkorákat csak mersz, és légy bátor!

J: Szükség volt a szerepedhez valamilyen speciális képzésre?

M: Két hétig vettünk részt küzdősport-kiképzésben a japán kaszkadőrökkel. Hétig kék-zöld foltosak voltunk!

J: Hogy csöppentél belé a színészkedésbe?

M: Míg mindig is érdekelt. Balettal kezdtem, azután a mamám beiratott a drama-órára, mert úgy gondolta, túl félénk vagyok.

J: Milyennek gondold Madisont?

M: Félnéknek és szorgalmasnak, de csipős nyelvűnek és jó humorúnak is. Amikor Ranger lett, ráébredt mekkora erő lakik benne, s így végre bátorra vált.

J: Mi a kedvenc filmed?

M: Több van, mint hogy most fel tudnám sorolni!

J: Hiszel a varázslatban?

M: Igen, mágikus dolgok folyton történnek körülöttünk, csak észre kell őket venni!

KÖVETKEZŐ SZÁM

IZGALMAS
KÉPREGÉNYEK,
KLASSZ OLVASNIVALÓK,
REMEK TÖRTÉNETEK!

POWER RANGERS:
FÉLELMETES
KALANDOK

GYEREKREGÉNYEK:

SONIC X: FOLYTATÓDIK
AZ ELKÉPESZTŐ KALAND

HEO: TITKOKKAL TELI
SELLŐÉLET

PUCCA:
AZ EMBEREVŐ
TÁRSASJÁTÉK

ÚJ
JETIX
JÁTÉKOK
A JÁTÉKBOLTOKBAN!

MEGJELENIK
MÁREIUSBAN!

TOPPS MATCH ATTAX

☆☆☆☆☆

GYŰJTHETŐ KÁRTYAJÁTÉK

Ha szereted a focit és szereted a gyűjtögetős kártyajátékokat, akkor most nagyon fogsz örülni! Végre Magyarországra érkezett a várva-várt sportkártya játék, a **Match Attax!** A gombfoci vagy a Blood Ball rajongói imádni fogják! A világhírű játék legújabb szezonja tele van elképesztő meglepetésekkel. **Több mint 400 játékos színes fényképe a kártyákon.** Ha bajnok akarsz lenni, akkor nem kell más tenned, mint hogy beszerzed az Alapkészletet, és már játszhatasz is! Esik az eső, szakad a hó? Nem baj, mert a **Match Attax** meccseit otthon vagy a barátaidnál is lehet játszani. Pont olyan izgalmas mint egy igazi labdarúgó mérkőzés. Ha megszerzed a menő játékosokat, kidolgozol a győztes stratégiádat, akkor simán legyőzhetsz mindenkit. Te lehetsz a bajnok!

Így leszel bajnok

A legfontosabb szabályok röviden, csak a Cartoon Network magazin olvasóinak! Nézd meg jól a kártyáidat. Minden játékosnak van két nagyon fontos értéke: ezek a Defence és az Attack. A Defence a védekezés, az Attack pedig a támadás. Például a híres Wayne Rodney Védelem értéke 40, Támadó értéke 90. Ebből jól látszik, hogy Wayne elképesztően jó támadó, de védekezés közben azért akadnak ügyesebbek is nála. A meccs megkezdése előtt állítsd össze a csapatodat. Válassz ki 14 játékost. Közülük hárman a kispadon ülnek majd, ők a tartalékok. Kezdődhet a mérkőzés.

A meccs

Tedd a csapatodat a pályára. Mindenkit a maga helyére, a tartalékokat a kispadra. Fontos, hogy a kártyákat arccal lefelé pakold fel! Így ellenfeled nem tudja még, kik vannak a csapatodban. Dobjátok fel egy pénzérmét, hogy eldöntésétek, ki kezd a meccset. Válaszd ki egy játékosodat, és mondd ki hangosan, hogy támadni vagy védekezni fogsz-e vele. Még most se mutasd meg, hogy ki van a kártyán! Ellenfeled ekkor kiválasztja a sajátját, és összecsaphattok! Ne felejtsetd el, a sorrend mindig védekezés, majd csak utána a támadás! Ha védekezéssel kezdesz, akkor az ellenfelednek kell támadnia. Most felfordíthatjátok a lapokat.

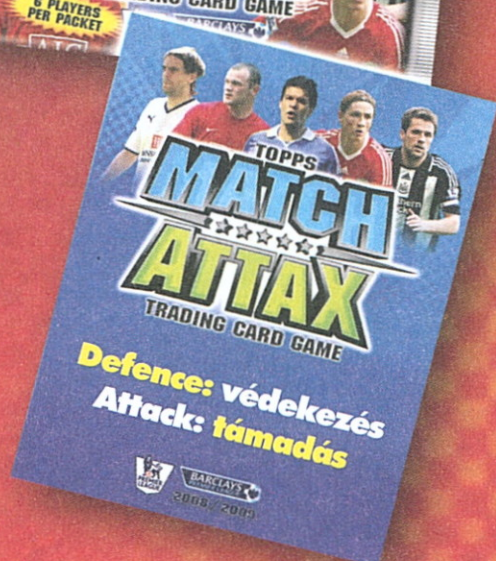
Akinek nagyobb a megfelelő értéke, az nyerte az összecsapást. A nyertes kap egy pontot, a használt kártyákat pedig kirakjátok oldalra. Aki nyert, az jöhet most.

Figyelem: nem nézheted meg a kártyádat meccs közben. Tessék emlékezni mindenkire! Ha úgy érzed, hogy fárad a csapatod, akkor beállíthatod a tartalékjaidat is! Ne felejtsetd el felírni a pontokat. Amikor minden játékos játszott már, akkor a meccs véget ért. Nézzétek meg, ki hány gólt rúgott, és máris kiderül, ki a Match Attax bajnok!

A Match Attax gyűjtögetős kártyajáték más, mint a többi kártyajáték. Ez bizony a szintiszta sport, mégpedig a labdarúgás! Nemsokára lenyűgöző sportkártya-gyűjteménnyel büszkélkedhetsz. Gyűjtötökodban ott sorakoznak majd az angol Premier Liga legmenőbb játékosai.

Megtalálod őket az újságárusoknál, az új Mintatvben™ meseboltokban, a budapesti Mintatvben™ Kölyökparadicsomban és a jobb játékboltokban!

Ha pedig minden barátodat legyőztél már, akkor itt az ideje, hogy elmenj egy klubba. A következő számunkban elmondjuk, merre találsz a legmenőbb csere- és játzóklubokat!

KÖNYVMAGAZIN

CARTOON NETWORK™

a Könyvmagazin más mint a többi újság!
OLVASD EL A FOLYTATÁSOKAT!

